

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger til forslaget**1. Indledning**

Forslaget om en reform af førtidspensionsområdet skal ses som led i udmøntningen af Naalakkersuisuts politiske koalitionsaftale. Det er således Naalakkersuisuts ønske, at alle borgere i Grønland skal have mulighed for at tage del i samfundet. Ingen bør holdes udenfor. Grønland skal være et samfund, hvor alle har lige muligheder. Ikke kun formelt, men også reelt. Naalakkersuisut ønsker at sikre bedre levevilkår for de mest udsatte, skabe reelt lige muligheder for alle og gøre op med den udvikling, hvor stadig flere borgere i den erhvervsaktive alder er på passiv forsørgelse, herunder førtidspension.

Naalakkersuisut fremlægger derfor, som led i reformen af social- og arbejdsmarkedspolitikken, forslag til en ændring af rammerne for tildeling af førtidspension. Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at der er behov for at nytænke hele førtidspensions-, revaliderings- og fleksjobområdet, således at flere bringes fra passiv forsørgelse til at kunne udnytte deres muligheder for at indgå i et aktivt arbejdsliv.

Det er endvidere Naalakkersuisuts opfattelse, at mange – især yngre førtidspensionister – vil opleve en ganske betydelig forbedring af deres levevilkår og livskvalitet gennem mulighed for en stabil og varig tilknytning til arbejdsmarkedet.

Der er behov for at kigge på den samlede families situation og ikke blot den enkelte i udsatte familier. En bedre og varig tilknytning til arbejdsmarkedet, en mere stabil hverdag og for børnene en stabil tilknytning til en daginstitution vil også kunne medvirke til at nedbryde en negativ social arv.

Herudover vurderes det, at der i dag blandt førtidspensionisterne er et ikke ubetydeligt potentiale for at bringe mange helt eller delvist tilbage på arbejdsmarkedet, og at der således også er en uudnyttet arbejdskraftreserve, der kan komme det samlede grønlandske samfund til gode på sigt.

Målet med reformerne er således, at der i højere grad fokuseres på at udvikle den enkeltes arbejdsevne og at sikre fodfæste for den enkelte på arbejdsmarkedet, hvorved der sikres adgang til selvforsørgelse frem for passiv forsørgelse.

I 2008 afgav Departementet for Familie og Sundhed en førtidspensionsredegørelse, hvor der i førtidspensionsredegørelsen var anført en række anbefalinger. Reformen af førtidspensions-

revaliderings- og fleksjobområdet tager udgangspunkt i sigtelinjerne i førtidspensionsredegørelsen.

2. Hovedpunkter i forslaget

Tilkendelse af førtidspension skal fortsat være betinget af, at arbejdsevnen er varigt nedsat. Arbejdsevnen kan dog være helt eller delvist nedsat, således at en person kan tilkendes fuld eller nedsat førtidspension afstemt efter personens reelle arbejdsevne. Borgere med nedsat førtidspension vurderes at have så stor en restarbejdsevne, at de vil kunne varetage et job enten på det ordinære arbejdsmarked eller i et fleksjob eller lignende. Dermed vil de kunne supplere deres pensionsindkomst med en arbejdsindkomst.

Antallet af førtidspensionister i Grønland udgør ca. 5,4 pct. af den samlede befolkning.

Tabel. Førtidspensionisters andel af den samlede befolkning

Grønland	Island	Danmark	Sverige	Norge
5,4 pct.	4,8 pct.	4,4 pct.	3,8 pct.	6,0 pct.

Bortset fra Norge ligger Grønland forholdsvist højt, når det gælder antal førtidspensionister. Der har ikke hidtil, modsat andre nordiske områder, hvor antallet søges nedbragt betydeligt, været tilstrækkeligt fokus på at bringe grønlandske borgere på førtidspension fra passiv forsørgelse til selvforsørgelse.

Tabel. Antal personer på førtidspension fordelt på aldersgrupper 2013

Alder	Mænd	Kvinder	I alt	Akkumuleret
under 25	38	44	82	82
25-29	57	35	92	174
30-34	71	57	128	302
35-39	61	40	101	403
40-44	92	87	179	582
45-49	228	197	425	1007
50-54	251	263	514	1521
55-59	301	290	591	2112
60-65	431	393	824	2936
Hovedtotal	1530	1406	2936	2936

2.1 Ansøgning om førtidspension og ansøgningsforløbet

Borgere skal fortsat ansøge om førtidspension hos de kommunale myndigheder. De kommunale myndigheder behandler ansøgningen.

2.1.1 Afklaringsforløb

Personer, der ansøger om tilkendelse af førtidspension, skal i første led gennemgå et afklaringsforløb. I dette forløb foretager af kommunen en indledende og foreløbig vurdering af arbejdsevnen, samt en vurdering af om personen helt eller delvist kan genvinde arbejdsevnen ved at gennemgå et revalideringsforløb.

Afklaringsforløbet varetages i kommunen af et tværfagligt team med kompetencer inden for uddannelse, efteruddannelse, beskæftigelse (jobcenter el.lign.) m.v., ligesom kommunen eksternt kan indhente sundhedsfaglige og andre vurderinger m.v.

I afklaringsforløbet skal personens ressourceprofil afdækkes, herunder søges belyst, hvilke muligheder, der kan være for, at et revalideringsforløb kan medvirke til, at personen genvinder eller forbedrer arbejdsevnen.

Ud fra den samlede afklaring kan kommunen, hvis den vurderer, at et revalideringsforløb med et erhvervsigt vil betyde, at ansøgeren om førtidspension helt eller delvist vil kunne genvinde sin arbejdsevne, beslutte at visitere til et individuelt tilpasset revalideringsforløb. Revalideringsforløbet igangsættes med henblik på at udvikle arbejdsevnen inden for de områder, hvor der vurderes at være et potentiale og beskæftigelsesmuligheder.

Efter revalideringsforløbet kan den egentlige arbejdsevnevurdering gennemføres.

Omvendt vil afklaringsforløbet i visse tilfælde vise, at yderligere revalideringsindsats på nuværende tidspunkt er udsigtsløs, således at det ikke i den givne situation er hensigtsmæssigt at visitere til et revalideringsforløb.

2.1.2 Revalidering

Revalidering er det centrale instrument til at udvikle arbejdsevnen. Revalidering bidrager til, at personer i den erhvervsaktive alder med begrænsninger i arbejdsevnen fastholdes på arbejdsmarkedet eller kommer tilbage på arbejdsmarkedet, i praktik, omskoling eller uddannelse m.v.. Kommunen kan igangsætte revalideringsforløb, når en borger umiddelbart ikke kan indgå på arbejdsmarkedet på grund af helbredsforhold, af sociale årsager eller har været uarbejdsdygtig i en længere periode.

Under revalideringsforløbet modtager borgeren enten almindelig overenskomstmæssig løn, eller en revalideringsydelse, som er en fast takst pr. time på 70 % af mindstelønnen for en ufaglært arbejder. Grønlands Selvstyre refunderer op til 50 % af kommunernes udgifter.

De kommunale myndigheder er ansvarlige for at udarbejde en individuelt tilpasset revalideringsplan for førtidspensionisten eller ansøgeren om førtidspension. Revalideringsforløbet skal udvikle den enkeltes arbejdsevne, når det er fundet hensigtsmæssigt at visitere til et revalideringsforløb. Revalideringsplanen kan indeholde uddannelses- eller videreuddannelsesinitiativer, omskoling til andet arbejde og optræning, arbejdsprøvning, erhvervsmodnende eller afklarende aktiviteter. Til brug for udarbejdelsen af revalideringsplanen skal der bl.a. foreligge oplysninger om ansøgerens helbredsmæssige forhold, uddannelse, hidtidige erhverv m.m.

Det er i den forbindelse væsentligt at præcisere, at revalidering ikke alene handler om at se på erhvervsevnen. Erhvervsevnevurderinger retter sig mod ansøgers mulighed for at opnå beskæftigelse indenfor det erhverv, den pågældende hidtil har bestridt. Revalideringen fokuserer bredere, herunder på mulighederne for at opnå forbedret arbejdsevne ved omskoling til et nyt erhverv og anden beskæftigelse end tidligere.

Som led i reformen af førtidspensionsområdet og de målsætninger, der følger af reformen, skal arbejdet med revalideringsplaner opprioriteres og styrkes.

Departementet for Erhverv har derfor igangsat det indledende arbejde med at påbegynde en informationskampagne for at udbrede kendskabet til revalidering. Departementet har endvidere de seneste år afholdt adskillige kurser for kommunernes arbejdsmarkedskontorer for at øge antallet af revalidender. Effekten af et succesfuldt revalideringsforløb er stor, hvilket fremgår af nedenstående beregninger vist i tabellen.

Tablet Effekt af flere revalidender

	2015	2016	2017
Antal personer	124	124	124
Skønnet effekt på de offentlige finanser (mio. kr.)			
Udgifter	-2	-2	-2
Sparede overførsler	+10	+13	+16
Skatteindtægter	+6	+7	+9
Samlet effekt på de offentlige finanser	+14	+18	+22
Akkumulerede effekter (personer, gns. af året)			
Registrerede arbejdssøgende	-62	-78	-94
Førtidspensionister	-62	-78	-94
Beskæftigede	0	+32	+64

Der er derfor brug for yderligere initiativer og reformer på revalideringsområdet, der kan styrke anvendelsen af revalidering i forbindelse med førtidspensionsreformen. Herunder vil der være behov for, at der er et klart økonomisk incitament for kommunerne til at anvende revalideringstilbud i forbindelse med revurderingen af førtidspensionister og i forbindelse med nye ansøgninger om førtidspension. Reformarbejdet på området må derfor prioriteres højt i forbindelse med implementeringen af reformen på førtidspensionsområdet.

Ansøgere om førtidspension, som helt åbenlyst, vurderet ud fra eksempelvis en lægefaglig vurdering, ingen arbejdsevne har, tilbydes ikke revalideringsforløb. I disse tilfælde kan der direkte tages stilling til ansøgningen om førtidspension. Der kan være tale om personer, der er så syge og med så åbenlyse funktionsnedsættelser, at det ikke giver mening at vurdere og successivt udvikle arbejdsevnen igennem revalideringsforløb eller andre foranstaltninger.

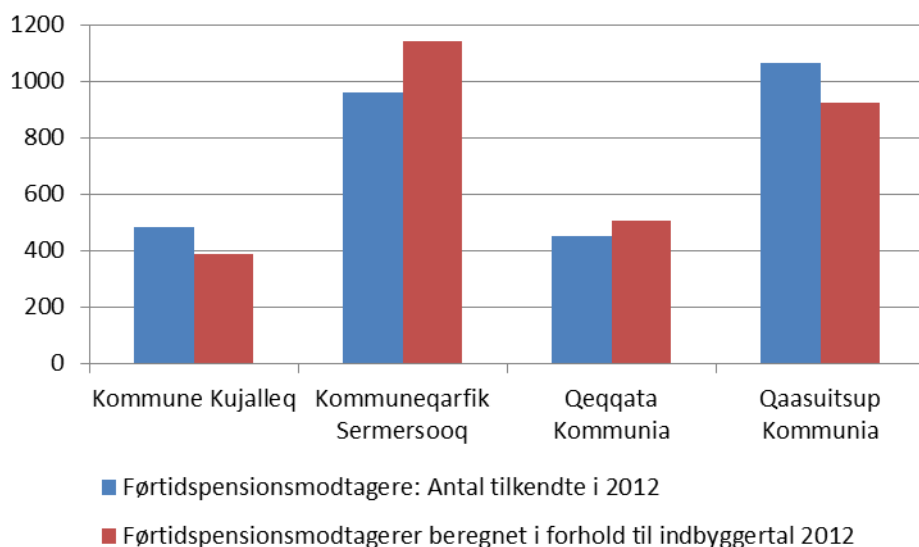
For de personer, der er visiteret til et revalideringsforløb, vil den endelige vurdering af arbejdsevnen først ske, efter forløbet er tilendebragt. Efter fastlæggelsen af arbejdsevnen vil der kunne tages stilling til ansøgningen om førtidspension.

2.1.3. Førtidspensionsklagenævn

Der etableres et centralt førtidspensionsklagenævn, der sammensættes af medlemmer med ekspertise inden for det sociale, beskæftigelsesmæssige, uddannelsesmæssige samt det sundheds- og lægefaglige område, således at nævnet kan lægge en tværfaglig, kompetent og kvalificeret vurdering til grund for deres afgørelse i sagerne.

Det fremstår ret tydeligt fra kommunernes egne oplysninger, at der i dag er ganske stor forskel i tilkendelsespraksis fra kommune til kommune. Der er således ganske betydelig forskel i antallet af førtidspensionister i de respektive kommuner per 100 indbygger. Denne forskel kan ikke alene tilskrives helt forskellige forhold, men må også tilskrives en vis forskellighed i tilkendelsespraksis.

Figur. Faktisk antal førtidspensionsmodtagere og antal førtidspensionsmodtagere beregnet ud fra befolkningstal 2012.

Ovenstående figur viser med al tydelighed, at der er meget stor forskel mellem det faktiske antal tilkendelser af førtidspension i kommunerne og det antal tilkendelser som befolkningstallet tilsiger. Førtidspensionsmodtagernes andel af befolkningstallet burde være nogenlunde ens i alle kommuner ud fra den antagelse, at der forefindes et nogenlunde ens sygdomsbillede m.v. i befolkningen. Der vil dog være visse forskelle i forholdene mellem kommunerne bestemt af forskelle i erhvervs sammensætningen o.l., der vil give en mindre forskel i det relative antal førtidspensionister, men den store forskel i mellem kommunerne, der faktisk kan dokumenteres kan næppe begrundes hermed. Dermed må man konstatere, at der er en vis forskel i tilkendelsespraksis blandt kommunerne, hvilket også dokumenteres af kommunernes egne erfaringer og indtryk.

2.1.4 Ansøgningsbehandlingen

Sagens oplysninger skal indeholde en ressourceprofil og en vurdering af ansøgers muligheder for at opnå beskæftigelse på hel eller deltid på det ordinære arbejdsmarked subsidiært i job med løntilskud eller offentligt deltidsjob. Ressourceprofilen skal beskrive ansøgers uddannelsesbaggrund, arbejdsmarkedserfaring, sociale kompetencer, omstillingsevne, indlæringsevne, interesser og arbejdsrelevante ønsker, bolig og økonomi, sociale netværk og endelig den helbredsmæssige tilstand.

Den lægefaglige vurdering af den helbredsmæssige tilstand hos ansøger har hidtil oftest været ledsaget af en egentlig vurdering af patientens arbejdsevne samt en indstilling i sagen. Fremover må den lægelige vurdering af den helbredsmæssige tilstand ikke indeholde en vurdering af arbejdsevnen og ej heller en indstilling i sagen. Det skal ses på baggrund af, at den lægefaglige vurdering indgår som et af mange bidrag, og at ansøgningen således skal vurderes ud fra et bredere perspektiv, hvor langt flere vurderinger inddrages i vurderingen af arbejdsevnen.

Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om tilkendelse af højeste, mellemste eller laveste førtidspension samt afslag til ansøgere, der ikke lever op til kravene for tilkendelse af førtidspension.

2.1.4.1 Vurdering og revurdering af arbejdsevnen.

Til brug for vurderingen af arbejdsevnen fastlægges en metode til beskrivelse og vurdering af arbejdsevne.

Arbejdsevnen defineres sædvanligvis som evnen til at kunne opfylde de krav, der stilles på arbejdsmarkedet for at kunne udføre forskellige konkret specificerede arbejdsopgaver med henblik på at opnå indtægt til selvforsørgelse.

Arbejdsevnen fastlægges således ud fra en beskrevet ressourceprofil af pågældende ansøger.

De ansøgere om førtidspension, som helt åbenlyst vurderet ud fra bl.a. en lægefaglig vurdering, ingen arbejdsevne har, skal der ikke nødvendigvis laves en ressourceprofil på. Der kan være tale om personer, der er så syge og med så åbenlyse funktionsnedsættelser, at det ikke giver mening at forsøge at vurdere og successivt udvikle arbejdsevnen. Her vil arbejdsevnen på baggrund af alene den lægefaglige vurdering kunne fastsættes til at være så lav, at den ikke vil kunne matche nogen opgaver på arbejdsmarkedet.

Der vil blive udarbejdet vejledning om metode til vurdering og fastlæggelse af arbejdsevne.

Arbejdsevne er imidlertid kun i nogle tilfælde noget statisk. For personer med nedsat arbejdsevne vil nye medicinske behandlinger, nye teknologier, der udmøntes i nye hjælpemidler eller behandlingsmetoder etc., kunne medvirke til at forbedre arbejdsevnen. Herudover vil længere behandlingsforløb, løbende efter- og videreuddannelse m.v. kunne udvikle den enkeltes arbejdsevne over en periode.

Det foreslås derfor med det fremlagte lovforslag, at arbejdsevnen blandt personer, der er tilkendt førtidspension, bliver genstand for en fornyet vurdering senest hvert femte år efter tilkendelsesdatoen.

Ligeledes skal personer i aldersgruppen op til 60 år, der er tilkendt førtidspension efter den gældende ordning, i løbet af en kortere årrække gennemgå en arbejdsevnevurdering samt eventuelt tilbydes et individuelt tilpasset revalideringsforløb, jf. afsnittet om revalidering.

Personer tilkendt førtidspension i aldersgruppe 60+ år overgår direkte til de nye regler og sats uden en arbejdsevnevurdering. Denne gruppe indplaceres i udgangspunktet med højeste førtidspension. Dog kan denne gruppe anmode om at få foretaget en arbejdsevnevurdering med henblik på at blive placeret i mellemste eller laveste uden en arbejdsevnevurdering.

Førtidspensionsmodtagere på højeste førtidspension vil automatisk blive indstillet til en fornyet arbejdsevnevurdering, såfremt de har indtægter på mere end 80.000 kr. ud over deres pensionsindtægt. For gruppen af 60+ årige, der modtager førtidspension, vil der ikke automatisk blive gennemført en arbejdsevnevurdering ved en indtægt på 80.000 kr. og derover. Derimod vil førtidspensionsbeløbet blive aftrappet lineært.

2.2 Pensionssatser

2.2.1 Differentierede satser

Der lægges med reformen op til, at der indføres differentierede satser afhængigt af den enkelte førtidspensionsansøgers arbejdsevne. Samtidigt afskaffes den eksisterende differentiering af satserne for enlige, par samlevende med pensionist m.v. Der skelnes således i reformforslaget mellem højeste, mellemste og laveste førtidspension.

For at være berettiget til højeste førtidspension skal arbejdsevnen ligge i et interval mellem 0 og 25 pct. For at være berettiget til mellemste og laveste førtidspension skal arbejdsevnen ligge i intervallet 26-75 pct. Der indføres to satser for nedsat førtidspension og en sats for fuld førtidspension.

- Personer med en arbejdsevne på 25 pct. eller derunder kan tildeles højeste førtidspension.
- Personer med en arbejdsevne på mellem 26 og 50 pct. kan tildeles 2/3 af højeste førtidspension, herefter betegnet som mellemste førtidspension.
- Personer med en arbejdsevne på mellem 51 og 75 pct. kan opnå 1/2-delen af højeste førtidspension, herefter betegnet som laveste førtidspension

2.2.2 Satserne

Satsen for den højeste førtidspension fastsættes til 9.083 kr. månedligt (niveau januar 2015). De øvrige satser beregnes herudfra.

Tabel. Satserne for 2015

Arbejdsevne i pct. i forhold til fuld arbejdsevne	Satser niveau januar 2015
0 – 25 pct. – Højeste	9.083 kr./md.
26 – 50 pct.- Mellemste	6.056 kr./md.
51 - 75 pct. – Laveste	4.542 kr./md.

Hertil kommer, at der kan tildeles personligt tillæg samt børnetillæg.

Personer med mellemste og laveste førtidspension vil skulle supplere deres pensionsindkomst med en arbejdsindtægt enten ved indtægtsgivende arbejde på deltid på almindelige vilkår, eller i de tilfælde, hvor der ikke kan findes ordinær beskæftigelse, ved offentligt støttede job. Det forventes således, at udgifterne til fleksjob og lignende støttede job vil øges med reformen

2.3 Fleksjob o.l.

Personer, der tilkendes nedsat førtidspension, vil skulle supplere deres indtægt ved beskæftigelse på nedsat tid, svarende til deres arbejdssevne.

Det primære fokus i revalideringsforløbene skal være at arbejde for at der findes beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked.

Til støtte for dette er det væsentligt, at der arbejdes på, eksempelvis via overenskomsterne på arbejdsmarkedet, at der skabes mulighed for mere fleksible beskæftigelsesformer, og at der i øvrigt generelt arbejdes på at skabe fleksible beskæftigelsesordninger i forbindelse med indgåelse af kontrakter, igangsættelser af storskalaprojekter og samarbejder med private virksomheder m.v.

I visse tilfælde vil det imidlertid ikke være muligt at sikre beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked på normale vilkår. Derfor må der i opfølgning på reformen på førtidspensionsområdet sættes yderligere fokus på etableringen af flere fleksjob og andre typer støttede job i såvel privat som offentligt regi.

Der vil således være behov for at kunne etablere fleksjob, som deltidsjob, for personer med handicap, der ikke kan opfylde kravene fuldtud på det ordinære arbejdsmarked. Personer, der på deltid kan varetage ordinær beskæftigelse på arbejdsmarkedet på helt almindelige vilkår på deltid, kan ikke indgå i fleksjobordningen, men fleksjobordningen kan anvendes i en optræningsperiode indtil personen kan varetage et deltidsjob på ordinære arbejdsmarkedsvilkår. For de personer, der har været sygemeldt, men som gradvis skal udsluses til arbejdsmarkedet, bør der kunne tilbydes andre jobordninger. Det bør være tilbud, der kan gå forud for tilbud om et fleksjob, hvor der er større fleksibilitet for den enkelte i forhold til at aftale timetal og opgavernes krav.

I visse tilfælde vil det være vanskeligt at etablere fleksjob til personer med nedsat førtidspension, idet det ordinære private arbejdsmarked ikke er i stand til at tilbyde egentlige fleksjob på almindelige vilkår. I disse tilfælde bør kommunen have mulighed for at etablere en slags ”nyt-tejob” i kommunalt regi. Denne type job kan eksempelvis være deltidsjob afpasset efter personens arbejdssevne, herunder eksempelvis hjælpefunktioner på skoler, daginstitutioner, døgninstitutioner, boenheder, bokollektiver, alderdomshjem, jobs indenfor teknisk forvaltning(assisterende pedeller, viceværter ex.).

Der er således samlet set i opfølgning på førtidspensionsreformen et behov for en reform af fleksjobsordningen, således at der eksisterer flere typer af tilbud om støttet beskæftigelse.

2.4 Aftrapningssatser og aftrapningsforløb ved biindtægter

I det følgende beskrives, hvorledes de tre førtidspensionssatser reguleres, som følge af at førtidspensionsmodtageren oppebærer supplerende biindtægter.

For alle grupper af førtidspensionsmodtagere indføres et bundfradrag på 100.000 kr. for ægtefælles/samlevers indtægt.

Lovforslaget indebærer endvidere, at reglen om at borgere, der er tilkendt førtidspension, altid uanset indkomstforhold vil modtage 20 pct. af højeste førtidspensionssats bortfalder delvist. Hermed vil en del modtagere af førtidspension, der har skattepligtige biindtægter, miste de 20 pct. af førtidspensionsbeløbet. Førtidspensionsmodtagere, der ikke har skattepligtige biindtægter, vil dog fortsat modtage 20 pct. af højeste førtidspensionssats, såfremt ægtefælle/samlevers indtægt ikke overstiger 400.000 kr.

2.4.1 Modtagere af højeste førtidspension

Modtagere af højeste førtidspension kan oppebære indtægter ved siden af pensionen på 28.000 kr. årligt uden at der sker reduktion i pensionsbeløbet. Såfremt biindtægterne overstiger 28.000 kr. reduceres pensionsbeløbet lineært indtil den supplerende indkomst er på 80.000 kr., hvorefter der skal gennemføres en fornyet arbejdsevnevurdering. Den supplerende biindtægt er ved et beløb på 80.000 kr. så høj, at det må antages at modtageren af højeste førtidspension har genvundet så meget arbejdsevne, at der må gennemføres en revurdering og fremdeles en omplacering til mellemste eller laveste førtidspension. Førtidspensionen fastfrysnes indtil revurderingen er gennemført.

For personer på 60+, der ikke er omfattet af den obligatoriske arbejdsevnevurdering, vil få pensionsbeløbet lineært aftrappet indtil indtægten har nået 137.000 kr., hvorefter førtidspensionen bortfalder.

Aftrapningen af ydelsen for førtidspensionister, der oppebærer højeste ydelse, er 1:1, idet det skal være økonomiske mere attraktivt at overgå til hhv. mellemste og laveste førtidspensionsydelse end at forblive på den højeste ydelse, hvis man har væsentlige biindtægter. Ydelsesmønstret er således bygget op ud fra, at det hele tiden skal være fordelagtigt at blive revurderet og omplaceret, hvis man genvinder arbejdsevnen og dermed muligheden for at oppebære en indtægt.

Tabel Aftrapningsforløb for højeste førtidspension, 2015 satser

Maksimal grundydelse	109.000 kr.
Bundfradrag	28.000 kr.
Bortfaldsbeløb(Aftrapningssats hvor pensionen bortfalder)	137.000 kr.
Bundfradrag ægtefælleindkomst	100.000 kr.

Det skønnes dog, at der blandt den gruppe af førtidspensionsmodtagere, der tilkendes den højeste førtidspension, næppe er en stor andel, der vil være i stand til at oppebære væsentlige indtægter ud over pensionen.

2.4.2. Modtagere af mellemste førtidspension

Modtagere af mellemste førtidspension på 2/3 af det fulde beløb kan oppebære indtægter ved siden af pensionen på 64.333 kr. årligt inden der sker en aftrapning frem til maxbeløbet på 173.333 kr., hvorefter førtidspensionen reduceres til nul.

Tabel, aftrapningsforløb for mellemste førtidspension, 2015 satser

Maksimal grundydelse	72.667 kr.
Bundfradrag	64.333 kr.
Bortfaldsbeløb(Aftrapningssats hvor pensionen bortfalder)	173.333 kr.
Bundfradrag ægtefælleindkomst	100.000 kr.

Strukturen for mellemste førtidspension er sammensat således, at ydelsen friholdes for aftrapning de første DKK 64.333, således at niveauet for højeste førtidspension nås uden aftrapning. Herefter aftrappes ydelsen indtil den bortfalder ved DKK 173.333 – det vil således være økonomisk attraktivt at være på mellemste førtidspension frem for højeste førtidspension for ydelsesmodtagere, der har en bi-indkomst over DKK 64.333.

2.4.3 Modtagere af laveste førtidspension

Modtagere af laveste førtidspension på 1/2-delen af det højeste beløb kan oppebære indtægter ved siden af pensionen på 82.500 kr. årligt inden der sker en aftrapning frem til maxbeløbet på 191.500 kr., hvorefter førtidspensionen reduceres til nul.

Tabel 1, aftrapningsforløb for laveste førtidspension, 2015 satser

Maksimal grundydelse	54.500 kr.
Bundfradrag	82.500 kr.
Bortfaldsbeløb(Aftrapningssats hvor pensionen bortfalder)	191.500 kr.

Bundfradrag ægtefælleindkomst	100.000 kr.
-------------------------------	-------------

Modtagere af mellemste og laveste førtidspension kan oppebære indtægter på op til de øvre aftrapningsgrænser. Såfremt indtægterne overstiger aftrapningsgrænsen reduceres førtidspensionsbeløbet således til nul, idet førtidspensionsmodtageren herefter betragtes som fuldt selvforsørgende.

Aftrapningsintervallerne er, som tidligere nævnt, fastsat ud fra, at det hele tiden skal give en økonomisk fordel for ydelsesmodtageren at skabe sig en højere indtægt, og at det, hvis man har mulighed for at øge indtægten, vil være en fordel ved at gå ned på en lavere førtidspensionsydelse.

Beregningen af førtidspensionsbeløbet sker ud fra en lineær glidende skala, hvor der principielt ikke er trin, som i den eksisterende ordning. Dog vil førtidspensionsmodtagere kunne få førtidspensionsbeløbet omberegnet og reguleret ved betydelige ændringer i ydelsesmodtagerens indtægtsforhold.

2.5 Overgangsordninger indtil fuld implementering af reformen

Aldersgruppen under 60 år ved lovens ikrafttrædelse (omfattende ca. 2150 førtidspensionister fordelt på 4 kommuner) skal i løbet af den kommende årrække fra reformens implementering have revurderet deres arbejdsevne. Indtil revurderingen af førtidspensionsmodtagerne er gennemført modtager de det hidtil udbetalte førtidspensionsbeløb efter den gamle ordning. Efter revurderingen er gennemført og ydelsesmodtager har modtaget kommunens afgørelse overgår de med virkning fra den første dag i påfølgende måned til den nye indplacering og de her gældende satser og aftrapningssatser.

Kommunerne forventes at gennemføre en revurdering af op til 400 førtidspensionsmodtagere årligt henover den kommende årrække.

Aldersgruppen 60+ årige overføres ved lovens ikrafttræden med virkning fra den første dag i påfølgende måned til den nye ordning og placeres på højeste førtidspension. For denne gruppe gennemføres ikke en obligatorisk revurdering af arbejdsevnen, men ydelsesmodtageren har mulighed for at få foretaget en arbejdsevnevurdering. Tilbuddet om en arbejdsevnevurdering til de 60+ årige skal ses på baggrund af, at der kan være 60+ årige med nedsat arbejdsevne, der vil kunne drage økonomisk fordel af, at blive placeret på nedsat førtidspension, idet de dermed har mulighed for en højere indtjening med mindre modregning i pensionen og dermed vil opnå en højere disponibel indkomst.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

I dag er der ca. 3.000 modtagere af førtidspension. Med reformen forventes det, at antallet af førtidspensionister over de kommende år vil falde samt at en stigende del vil have fast tilknytning til arbejdsmarkedet og derfor modtage nedsat førtidspension.

Nedgangen i antallet af førtidspensionsmodtagere vil give offentlige besparelser. Omvendt vil der dog være merudgifter til den styrkede indsats på revalideringsområdet samt til en forøgelse af antallet af fleksjob og andre typer støttede job. De stigende skatteindtægter fra førtidspensionisterne skal dog modregnes i det samlede billede. Endelig vil der være en merudgift til førtidspensionsklagenævnet.

Førtidspensionsbeløbet beregnes efter forslaget fortsat på baggrund af den skattepligtige indkomst ligesom det sker for en række andre velfærdsydelse. Denne beregningsmetode har imidlertid en væsentlig svaghed, idet de seneste indkomstoplysninger vil være mindst otte måneder gamle. Dermed kan den skattepligtige indkomst og beregningsgrundlaget afvige betydeligt fra indkomstforholdene på beregningstidspunktet. Naalakkersuisut har derfor igangsat et arbejde, der skal gøre det muligt at anvende mere aktuelle indkomstoplysninger i forbindelse med tildeling af velfærdsydelser. Arbejdet indgår som en del af forarbejdet til den forestående reform af skatte- og velfærdsydelserne.

Førtidspensionsreformen forudsættes indført i 2016 og der iværksættes revurdering af førtidspensionister under 60 år. Overgangsperioden forventes at strække sig over en årrække, så de nuværende førtidspensionister løbende omplaceres i den nye ordning i takt med, at deres arbejdsevne bliver revurderet. Som led i reformen og for at reformen kan blive en succes, skal der afsættes midler til en styrkelse af indsatsen for revalideringsområdet samt betydeligt flere fleksjob og andre typer støttede job.

Med ca. 3.000 førtidspensionister, hvoraf størstedelen skal have revurderet deres arbejdsevne, vil dette medføre merarbejde i de enkelte kommuner. Det forventes i en periode efter lovens ikrafttrædelse at være nødvendigt at ansætte yderligere personale i forbindelse med revurdering af førtidspensionisterne arbejdsevne

Samlet set forventes overordnede positive samfundsøkonomiske og velfærdsmæssige effekter.

3.1. Udgiftsfordelingsmodel

Frem til 1. januar 2002 stod kommunerne for 10 % af finansieringen, mens Landskassen stod for 90 % af finansieringen af de samlede udgifter til førtidspensioner tilkendt før denne dato. Efter 1. januar 2002 har kommunerne stået for finansiering af 50 % af udgifterne, mens Landskassen har stået for de resterende 50 % af udgifterne for tilkendelser fra denne dato.

I kommunalstrukturreformen anbefales det imidlertid, at finansieringen af førtidspensionsområdet fuldt ud udlægges til kommunerne, således at udgiftsfordelingsmodellen svarer til mo-

dellen for en lang række andre lignende sociale ydelser, hvorved der opnås større økonomisk konsistens og færre overvæltningseffekter.

Finansieringsmodellerne for de respektive ydelser er helt centrale redskaber i bestræbelserne på at skabe en hensigtsmæssig finansieringsstruktur for kommunerne. Hensigten er således, at kommunerne tilskyndes til at styrke revalideringsindsatsen og etableringen af fleksjob.

Førtidspensioner finansieres med indførelsen af reformen med 50 pct. af kommunerne og 50 pct. af Selvstyret i en femårig overgangsperiode, hvorefter der vil være fuld kommunal finansiering af førtidspensioner.

3.2. Økonomiske konsekvenser.

Aldersgruppen under 60 årige omfattende ca. 2.150 førtidspensionister fordelt på 4 kommuner skal i løbet af de kommende år fra lovens ikrafttræden have revurderet deres arbejdsevne. Efter revurderingen er gennemført og førtidspensionsmodtageren har modtaget kommunens afgørelse om vurdering af arbejdsevne overgår de med virkning fra den første dag i påfølgende måned til den nye ordning og de her gældende satser og aftrapningsregler.

Det skønnes, at antallet af førtidspensionister reduceres med 15 %, og at de resterende førtidspensionister fordeler sig med 70 % på højeste ydelse, 20 % på mellemste og 10 % på laveste ydelse.

I 2013 var der ca. 2.150 personer under 60 år på førtidspension. Når reformen er fuldt gennemført skønnes det, at 317 er faldet ud af førtidspensionssystemet og er i beskæftigelse eller er faldet ud som følge af meget høj ægtefælleindkomst. Herudover skønnes det, at 1.256 er på højeste ydelse, 359 på mellemste ydelse og 180 på laveste ydelse.

Det vil bevirke, at udgifter til førtidspension for gruppen under 60 år vil falde fra 172 mio. til 132 mio. Den samlede besparelse vil dog være væsentligt mindre, idet der forudsættes øgede udgifter til revalidering, fleksjob og andre typer støttede job. Disse merudgifter er anslået til ca. 50 % af besparelsen svarende til 20 mio. kr. Hertil kommer dog merudgifter til førtidspensionsnævn samt merudgifter i forbindelse med de 60+ åriges årgang til den nye ordning, således at nettobesparelsen skønnes at blive ca. 14 mill.kr. årligt.

3.3. Udgifter til førtidspensionsklagenævnet

Der skal i forbindelse med reformen af førtidspensionsområdet nedsættes et førtidspensionsklagenævn, der skal træffe afgørelse i klagesager om arbejdsevnen blandt ansøgere til førtidspension samt revurderinger af arbejdsevnen. Det forventes, at nævnet vil skulle mødes én gang hver måned, svarende til 12 møder om året.

Nævnet vil bestå af medlemmer, der udpeges på baggrund af deres faglige ekspertise inden for social-, beskæftigelses-, uddannelses-, og sundhedsområdet. Nævnet skal på sundhedsområdet have lægefaglig ekspertise. Der udpeges en formand for nævnet, der er uddannet jurist.

Der vil herudover skulle skaffes mødefaciliteter til nævnet samt oprettes en halvtids juriststilling (halvt AC årsværk) til betjening af nævnet, herunder mødeforberedelse, sagsforberedelse, kontakt med kommunerne, vejledning af kommunerne, klagebehandling etc. Udgiften hertil skønnes at være kr. 180.000 i alt på årsbasis.

Nævnet og sekretariatsfunktionen tænkes fysisk lokaliseret sammen med lignende tilsyns- og rådgivningsfunktioner under Departementet for Familier, Ligestilling og Sociale Anliggender.

Kommunerne vil ikke få betydeligt ekstraarbejde, da sagsforberedelsen er den samme som hidtil.

Tabel. Bevilling til Førtidspensionsnævnet.

3 medlemmer af 120 timer til 1.000 kr. i vederlag pr. time.	360.000 kr.
½ AC årsværk til nævnsbetjening	180.000 kr.
Lokaler og drift i øvrigt, herunder rejseudgifter	700.000 kr.
I alt	1.240.000 kr.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget forventes at påvirke erhvervslivet, idet der med reformen lægges op til, at personer, der er på passiv forsørgelse, i større grad vil komme ud på arbejdsmarkedet. Dette vil have en positiv konsekvens for erhvervslivet, da arbejdsstyrken vokser.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Lovforslaget, og de initiativer der iværksættes, forventes at have indirekte påvirkning på folkesundheden. Et øget indsats på revaliderings- og fleksjobs-området vil kunne medføre, at førtidspensionsansøgerne gennem revalideringsforløbet bliver opkvalificeret til at påtage sig arbejde, og derved skabe egen indtægt frem for at være på passiv forsørgelse.

En større livsglæde ved at stå for egen indtægt vil kunne have betydning for folkesundheden, idet der vil være et øget incitament til at tage vare på eget liv og skabe en fremtid, hvor borgeren i højere grad er uafhængig af offentlig forsørgelse.

Indirekte vil en ændret leveadfærd hos de personer, der på nuværende tidspunkt er på offentlig forsørgelse, tænkes at kunne påvirke livsstilen og kost til gavn for folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil have økonomiske konsekvenser for en række modtagere af førtidspension.

Lovforslaget indebærer, at reglen om, at borgere, der er tilkendt førtidspension, altid uanset indkomstforhold vil modtage 20 pct. af højeste førtidspensionssats, bortfalder delvist. Hermed vil en del modtagere af førtidspension, der har ganske betydelige biindtægter, miste de 20 pct. af førtidspensionsbeløbet. Førtidspensionsmodtagere, der ikke har skattepligtige biindtægter, vil dog fortsat modtage 20 pct. af højeste førtidspensionssats, såfremt ægtefælle/samlevers indtægt ikke overstiger 400.000 kr.

Forslaget om afskaffelse af 20 pct.'s reglen skal ses på baggrund af, at førtidspension har til formål at give et eksistensgrundlag til de personer, der har en betydelig og varig nedsættelse af arbejdsevnen, og dermed ikke har mulighed for at have indtægtsgivende beskæftigelse. De modtagere af førtidspensioner, der har ganske betydelige biindtægter udover førtidspensionen, må antages at have en arbejdsevne, der kan sikre en rimelig selvforsørgelse. Derfor forekommer det ikke rimeligt eller logisk, at opretholde en udbetaling af førtidspension til denne gruppe.

Lovforslaget indebærer endvidere, at der indføres et fradrag på kr. 100.000, når førtidspensionisten har en ægtefælle, samlever eller registreret partner. Når en førtidspensionists ægtefælle, samlever eller registreret partner har en positiv indtægt, vil de første kr. 100.000 af samleveren, ægtefælle eller registreret partners indtægt ikke blive medregnet i nedtrapningen af pensionsbeløbet.

Det er således først ved en ægtefælle, samlever eller registreret partners indtægt ud over 100.000 kr., at dennes indtægt indgår i beregningen af aftrapningen.

Herudover vil det naturligvis have økonomiske konsekvenser for de førtidspensionsmodtagere, der efter en revurdering bliver placeret på mellemste eller laveste førtidspension, idet deres pension reduceres og de dermed skal supplere deres indkomst med indtægtsgivende beskæftigelse.

Realistisk set vil beskæftigelsessituationen for denne gruppe i dele af landet være vanskelig. Specielt i perioder med økonomisk nedgang vil adgangen til arbejdsmarkedet for denne gruppe være vanskelig. Derfor er der med reformen også lagt op til, at antallet af fleksjobs og andre typer støttede job skal øges betydeligt.

En styrkelse af revalideringsindsatsen, og den opkvalificering en sådan indsats vil give, vil også betyde, at gruppen får bedre adgang til arbejdsmarkedet.

Samtidig er det med reformen sikret, at de førtidspensionsmodtagere, der bliver placeret på mellemste og laveste førtidspension, og som bor i områder, hvor beskæftigelsessituationen er særlig vanskelig, midlertidigt kan tildeles den højeste førtidspension indtil der er etableret nye fleksjob.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer mv.

Forslaget har været sendt i høring hos:

Samtlige departementer i Selvstyret, KANUKOKA, NUSUKA, KNIPK, Kattuffik Utoqqaat Nipaat, Inooqat, SIK, Grønlands Arbejdsgiverforening, AK, IMAK, PIP, ASG, PPK, KNAPK, APK, Det Sociale Ankenævn, BDO, Grønlands Råd for Menneskerettigheder

Følgende har afgivet høringssvar:

Høringssvar fremgår af vedlagte bilag.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen er en videreførelse af de hidtidigt gældende regler.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår hovedreglen om, at retten til førtidspension er betinget af dansk indfødsret.

Til stk. 2

En undtagelse til kravet om dansk indfødsret fremgår af § 1, stk. 2, hvor der ses bort fra kravet om dansk indfødsret. Såfremt kravet om dansk indfødsret ikke er opfyldt, vil det alligevel være muligt at opfylde betingelserne, hvis personen er omfattet af Nordisk Konvention om Social Sikring eller har haft bopæl i Grønland mindst 3 år forud for ansøgningstidspunktet.

Nr. 1

Personer kan uden at opfylde kriteriet om dansk indfødsret tilkendes førtidspensionspension, når personen er omfattet af Nordisk Konvention om Social Sikring.

For at modtage førtidspension efter Nordisk Konvention om Social Sikring skal man have haft fast bopæl og eller arbejde i minimum 1 år i Grønland og minimum 3 år inden for Rigsfællesskabet, jf. § 3. Man skal endvidere på ansøgningstidspunktet have fast bopæl i et land omfattet af konventionen. Herudover er det et krav, at man opfylder betingelserne for at modtage førtidspension. Det er Departementet for Familie, der varetager administrationen af pensioner efter Nordisk Konvention om Social Sikring.

Nr. 2

Såfremt førtidspensionsansøgeren ikke har dansk indfødsret, vil ansøgeren have mulighed for at blive tilkendt førtidspension, hvis ansøgeren har boet i Grønland mindst 3 år umiddelbart forud for ansøgningstidspunktet.

Det er et krav, at perioden har været sammenhængende. Det er et krav, at man har været tilmeldt folkeregisteret og samtidig har fast bopæl jf. bemærkningerne til § 2.

Til § 2

Bestemmelsen er en videreførelse af de hidtidigt gældende regler.

Ved fast bopæl forstås det sted (bolig), hvor man regelmæssigt sover, når man ikke er

midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, og hvor man har sine ejendele.

Bestemmelsen fastslår, at retten til førtidspension også omfatter personer bosat i de øvrige nordiske lande og i lande, der har tiltrådt EØS-aftalen, som trådte i kraft 1. januar 1994, EØS-aftalen blev indgået i 1992 og omfatter senere vedlæg og protokoller til EØS-aftalen.

De nordiske lande består af Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige og de selvstyrede lande/områder Færøerne, Grønland og Åland, som alle er omfattet af Nordisk Konvention om Social Sikring.

Alle nordiske lande undtagen Færøerne og Grønland er medlem af EØS.

EØS-landene omfatter Island, Lichtenstein og Norge samt EU-landene: Belgien, Bulgarien, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Gibraltar, Grækenland, Holland, Irland, Italien, Kroatien, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Nordirland, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Storbritannien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn, Østrig.

EØS-landene har tiltrådt EØF forordning nr. 883/2004 samt gennemførelsesforordningen nr. 987/2009, hvorefter nordisk konvention om social sikring er tilpasset. Det fremgår af Nordisk Konvention om Social Sikring, at lovvalget er afhængigt af bopælslandet, og at der kan derfor ikke kan modtages førtidspension fra flere lande samtidig for den samme periode.

Det bemærkes, at Nordisk Konvention om Social Sikring ikke finder anvendelse mellem landene inden for Rigsfællesskabet. Førtidspension tilkendt i Grønland kan derfor ikke tages med til Færøerne eller Danmark.

Til § 3

Den hidtidige formulering er ændret således, at der nu henvises til alderspensionstidspunktet frem for en bestemt alder. Tidspunktet for, hvornår en borger opnår ret til alderspension, reguleres af alderspensionslovgivningen.

Kravet om mindst 3 års fast bopæl i Grønland, Danmark eller på Færøerne mellem det fyldte 15. år og alderspensionstidspunktet gælder alle ansøgere. Her angives alene et minimumskrav, som følger af § 7, jf. reglen om optjening og opgørelse af bopælstid nedenfor. Det er ikke noget krav, at de 3 års fast bopæl er i en sammenhængende periode eller i samme land. Man kan godt opnå ret til førtidspension ved f.eks. bopæl 2 år i Grønland og 1 år i Danmark. Bopæl vurderes i forhold til oplysninger i folkeregistret.

Der er forskel på kravet om 3 års bopæl efter § 1, stk. 1, nr. 2 og i § 3. § 1, stk. 2, nr. 2, gælder de tilfælde, hvor en person ikke opfylder kravet om dansk indfødsret og ikke er omfattet af

Nordisk Konvention om Social Sikring. Her er kravet, at de 3 år skal være sammenhængende og være umiddelbart forud for ansøgningstidspunktet. Kravet i § 3 gælder også 3 års fast bopæl, men disse 3 år behøver ikke være sammenfaldende.

Til § 4

Til stk. 1

Bestemmelsen sidestiller førtidspensionister, der lever i ægteskabslignende samlivsforhold, med førtidspensionister, der har en ægtefælle eller registreret partner, idet der tages hensyn til fordelene og besparelserne ved at bo sammen.

Bestemmelsen fastlægger, at personer enten skal være gift, have et registreret partnerskab eller leve i et ægteskabslignende samlivsforhold, som har varet i mindst 1 år.

Det kan via folkeregistret konstateres, om en ugift førtidspensionist bor sammen med en anden voksen person, og at der derfor kan være grund til at undersøge, om de lever i et ægteskabslignende forhold. Om der rent faktisk er tale om et sådant forhold eller ej, skal afgøres ud fra førtidspensionistens egne oplysninger om for eksempel fælles økonomi, fælles børn, fælles ferierejser og så videre. Hvis førtidspensionisten bor sammen med en anden, for eksempel et familiemedlem, uden at der er tale om et ægteskabslignende forhold, har førtidspensionisten rettigheder som en enlig. For så vidt angår førtidspensionister, der har en ægtefælle eller har indgået registreret partnerskab, så er det uden betydning, om disse bor sammen eller hver for sig, idet den gensidige forsørgerpligt stadig vil være til stede.

Til stk. 2

En førtidspensionist, der har indgået ægteskab, registreret partner eller har en samlever, sidestilles med en enlig førtidspensionist, hvis ægtefællen, den registrerede partner eller samleveren varigt er flyttet til en social døgninstitution, jf. § 22. Selvom førtidspensionisten således fortsat har en ægtefælle, registreret partner eller samlever, vil førtidspensionisten ikke længere have de økonomiske fordele ved samlivet. Det forekommer derfor mest rimeligt, at førtidspensionisten sidestilles med en enlig førtidspensionist i lyset af, at den flyttende part under opholdet kun vil få udbetalt 20 pct. af pensionsbeløbet for en enlig pensionist, hvis vedkommende modtager førtidspension.

Til § 5

Der er tale om en ændring af den hidtidigt gældende formulering, da en fast bestemt alder på 65 år nu er blevet afløst af, at førtidspension kan tilkendes personer, som endnu ikke har opnået ret til alderspension. Hidtil har det være muligt at tilkende førtidspension til unge under 18 år, når ansøgeren har forsørgelsespligt over for ægtefælle, registreret partner eller barn.

Bestemmelsen fastslår, at førtidspension som udgangspunkt kun kan tilkendes personer mellem 18 år og til tidspunktet, hvor der opnås ret til alderspension. Tidspunktet for, hvornår en borger opnår ret til alderspension, reguleres af alderspensionslovgivningen.

Til § 6

Der er tale om en ændring af de hidtidigt gældende regler. Det vil ikke længere være muligt at tilkende førtidspension selvstændigt på grund af sociale årsager. I Førtidspensionsredegørelsen udarbejdet af Departementet for Familie og Sundhed i 2008 anbefales det at lade sociale årsager udgå som selvstændigt kriterium.

Bestemmelsen fastslår, at førtidspension kun kan tilkendes personer, hvis arbejdsevnen er varigt nedsat af fysiske og/eller psykiske årsager. Fysiske eller psykiske årsager kan også være kroniske/varige sygdomme eller handicaps.

Det skal understreges, at der skal være tale om varig nedsættelse af arbejdsevnen på grund af fysiske og/eller psykiske årsager. Som eksempler på fysiske årsager kan nævnes funktionsnedsættelser gennem et langt arbejdsliv med hårdt slid, hvor det hårde arbejdsliv har medført nedslidning af kroppen gennem ensformige arbejdsbevægelser.

Ved "varigt nedsat" forstås, at der ikke er grundlag for at antage, at arbejdsevnen nogensinde vil blive forbedret. Hvis personens arbejdsevne ikke med sikkerhed kan antages at være varigt nedsat, vil personen ikke kunne tilkendes førtidspension. Personen må i stedet ydes hjælp efter andre regelsæt. Typisk vil det i stedet være relevant at tildele personen hjælp efter reglerne i landstingsforordning om offentlig hjælp.

Til § 7

Der er tale om en ændring af gældende regler, idet der er foretaget en sproglig præcisering ordlyden af stk. 1, mens stk. 2 er udgået.

Bestemmelsen følger systematikken i de andre nordiske landes regelsæt, og den tilgodeser pro-rata-temporis-princippet, som relaterer sig til pension set som en forsikringsydelse, der optjenes på baggrund af, i dette tilfælde, bopælstid.

Siden Grønlands tiltrædelse af Nordisk Konvention om Social Sikring den 1. januar 1994 har det ikke været hensigten, at pro-rata-temporis-princippet og konventionens regler om opgørelse og beregning af brøkpension skulle finde anvendelse på personer, der flytter inden for Rigsfællesskabets grænser, dvs. mellem Danmark, Færøerne og Grønland. Således kan personer flytte mellem Danmark, Færøerne og Grønland og opholde sig et ubegrænset antal år i de enkelte dele af Rigsfællesskabet, og alligevel have ret til fuld pension i bopælslandet, når pensionskriterierne i øvrigt opfyldes. Bopælsperioderne i Grønland, i Danmark og på Færøerne

sammenlægges, når den samlede bopælstid skal beregnes ved pensionsansøgning inden for Rigsfællesskabet.

Ret til fuld førtidspension opnås ved en bopælstid på 5/6 af bopælstiden fra det fyldte 15. år til det tidspunkt, hvorfra førtidspension ydes. Det er herved sikret, at personer, der f.eks. tilbringer nogle år i udlandet, stadig kan nå at optjene fuld førtidspensionsret fra Grønland.

Til § 8

Bestemmelsen er ny, og fastslår, hvorledes forløbet vil være, når en førtidspensionsansøger indgiver ansøgning om førtidspension.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at kommunen er forpligtet til at afklare og undersøge, om ansøgeren kan genvinde yderligere arbejdsevne ved at gennemgå et relevant tilbud. Der kan først træffes afgørelse om tilkendelse af førtidspension, når alle relevante muligheder er undersøgt. Undtagelsen til hovedreglen er § 9, stk. 2, hvor revalideringsforløbet kan undlades, når ansøgerens fysiske eller mentale forhold taler herfor.

Relevante muligheder kan være revalidering, fleksjob og andre kompetencegivende initiativer. Alle foranstaltninger iværksættes med målet om at hjælpe førtidspensionsansøgeren med at udvikle arbejdsevnen. Målsætningen er at give ansøgeren de bedste forudsætninger for at blive helt eller delvist selvforsørgende.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny, og fastslår, at det er obligatorisk for førtidspensionsansøgeren at gennemgå et afklaringsforløb, da afklaringsforløbet er helt essentielt i den fremadrettede proces. Dette skyldes, at førtidspensionsansøgeren skal visiteres til et revalideringsforløb, hvis kommunalbestyrelsen skønner, at ansøgeren kan udvikle arbejdsevnen ved at gennemgå et revalideringsforløb, jf. stk. 3.

Ved et afklaringsforløb foretager kommunen en indledende og foreløbig vurdering af arbejdsevnen. Formålet med afklaringsforløbet er at afdække førtidspensionsansøgerens ressourcer, og for at få belyst eventuelle skånehensyn.

En profil af førtidspensionsansøgerens ressourcer skal klarlægge, hvilke ressourcer ansøgeren har, og hvordan disse ressourcer kan udnyttes på arbejdsmarkedet. Ved at fokusere på ansøgerens ressourcer ændres fokus, således udgangspunktet ikke længere er ansøgerens begrænsning set i forhold til arbejdsmarkedet, men i stedet ansøgerens potentielle muligheder for at indtræde på arbejdsmarkedet.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at ansøgeren visiteres til et revalideringsforløb, såfremt kommunen skønner, at arbejdsevnen kan udvikles gennem et revalideringsforløb.

Det tilsigtes med bestemmelsen, at revalideringsforløbet skal tilrettelægges i samarbejde mellem ansøgeren og de kommunale myndigheder. At revalideringsforløbet skal tilrettelægges i samarbejde med de kommunale myndigheder skyldes ønsket om det for borgeren mest optimale forløb i den fremadrettede proces. Dette indebærer effektiv og hurtig sagsbehandling, hvor ansøgeren inddrages i forløbet.

Ansøgeren inddrages, da dette vil give de bedste forudsætninger for et vellykket forløb. Forudsætningen for et vellykket revalideringsforløb vil være, at ansøgeren har medindflydelse på, hvordan revalideringsforløbet forløber. Revalideringsforløbet skal ske i samarbejde med borgeren, og kommunen skal i størst muligt omfang forsøge at imødekomme ansøgerens ønsker.

På baggrund af afklarings- og revalideringsforløbet beskrives førtidspensionsansøgerens ressourcer og udfordringer i forhold til uddannelse og beskæftigelse. Dokumentationskravet fremgår af § 14.

Revalideringsforløb og fleksjob gennemføres efter revalideringsforordningens bestemmelser herom.

Til § 9

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at revalidering kan undlades, når afklaringsforløbet viser, at det vil være udsigtsløst at forsøge at udvikle arbejdsevnen gennem et revalideringsforløb.

Et eksempel på, hvor revalideringsforløb vil være udsigtsløst, kan være, at det under afklaringsforløbet klarlægges, at ansøgeren ikke vil være i stand til at gennemføre et revalideringsforløb. Det kan være tilfælde, hvor ansøgeren ikke evner at gennemføre revalidering, men hvor ansøgerens forhold ikke er omfattet af § 9, stk. 2.

Hvis afklaringsforløbet viser, at førtidspensionsansøgeren ikke vil være i stand til at varetage et revalideringsforløb, undlades revalideringsforløbet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 8, stk. 3, hvor revalideringsforløbet gennemføres, når ansøgeren er visiteret hertil.

Bestemmelsen er indsat for at undgå, at kommunerne skal tvinge folk i revalidering, hvor det er udsigtsløst. I det tilfælde, hvor revalidering skønnes udsigtsløst, skal der i stedet sættes andre foranstaltninger i værk. Kommunen bør i stedet iværksætte foranstaltninger, der kan hjælpe ansøgeren med for eksempel at blive i stand til at stå op og møde regelmæssigt på ar-

bejde, eller iværksætte foranstaltninger og behandlingstilbud, der kan hjælpe borgeren af med et misbrug.

Revalideringsforløbet for personer med et misbrug kan udsættes, indtil afvænnings har været forsøgt.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny, men præciserer at revalideringsforløbet undlades, når det er helt åbenbart, at ansøgeren ingen arbejdsevne har.

Det har hidtil været muligt at undlade at revalidere personer, når der ingen udsigt er til, at en person kan passe et arbejde. Dette fremgår af bemærkningerne til den hidtidigt gældende § 6, stk. 2. Men det har været nødvendigt at præcisere dette i en selvstændig bestemmelse.

Med helt åbenbart menes, at der kan være tale om personer, der er så syge og med så åbenlyse funktionsnedsættelser, at det ikke giver mening at forsøge at vurdere og successivt udvikle arbejdsevnen, f.eks. ved alvorlig hjerneskade, udviklingshæmning eller kort levetid.

En afprøvning af arbejdsevnen vil således kunne anses for at være åbenbar formålsløs ved borgere med en betydelig nedsat psykisk funktionsevne som følge af udviklingshæmning, personer med en alvorlig hjerneskade eller en alvorlig sindslidelse samt personer med alvorlige lidelser, hvor de medicinske behandlingsmuligheder er udtømte eller udsigtsløse, og hvor prognosen er kort levetid eller at sygdommen er hastigt fremadskridende.

Målgruppen for bestemmelsen vil ikke være personer, som på grund af misbrug, eller på anden måde på tidspunkt for ansøgning om førtidspension ikke evner at fastholde en stabil kontakt med arbejdsmarkedet, og ikke er arbejdsmarkedssparate. I disse tilfælde må der i stedet iværksættes andre foranstaltninger efter andre regelsæt.

Det afgørende er, om der er tale om en nedsættelse af funktionsevnen på lang sigt, herunder på grund af nedsat psykisk funktionsevne eller udviklingshæmning, eller om der er tale om en midlertidig uarbejdsdygtighed på grund af misbrug eller lignende. Dette skyldes, at arbejdsevnen skal være varigt nedsat, hvilket følger af § 6, stk. 1.

Sagsbehandlingen vedrørende personer, der helt åbenbart ingen arbejdsevne har, indebærer, at kommunalbestyrelsen stadig har ansvaret for at indhente samtlige relevante dokumenter i forbindelse med afklaringsforløbet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 8, stk. 3, hvor ansøgeren er visiteret til revalidering. Her har kommunen skønnet, at personen kan udvikle sin arbejdsevne gennem et revalideringsforløb.

Derudover skal bestemmelsen ses i sammenhæng med § 9, stk. 1, hvor revalidering undlades, når dette skønnes udsigtsløst. I stk. 1 er det afgørende moment, at førtidspensionsansøgeren har andre udfordringer end fysiske eller mentale handicaps. Stk. 1 henvender sig til personer, der på sigt muligt vil kunne udvikle arbejdsevnen, såfremt personen i første omgang får hjælp til at møde til tiden eller hjælp til at komme fri af et misbrug mm. Når personen vil være i stand til at passe et arbejde og er kommet fri af sit misbrug, vil arbejdsevnen potentielt kunne udvikles.

Undladelse af revalideringsforløbet efter stk. 2 omhandler altså de tilfælde, hvor der er tale om en varig nedsættelse, som skønnes til ikke at kunne afhjælpes fremadrettet.

Tilkendelse af en førtidspension efter § 9, stk. 2, bevirker, at der ikke senere sker en revurdering af arbejdsevnen jf. § 13, stk. 5. Bestemmelsen skal derfor kun bringes i anvendelse i de forholdsvis sjældne tilfælde, hvor der forekommer helt utvivlsomt, at arbejdsevnen ikke vil kunne forbedres på noget tidspunkt i fremtiden.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny og anfører, at i særlige tilfælde undlades revalidering. Revalideringsforløbet undlades i særlige tilfælde, når lokale forhold taler herfor. Bestemmelsen er en undtagelse til hovedreglen, da revalideringsforløb som altovervejende hovedregel skal gennemføres, jf. § 8, stk. 3, når førtidspensionsansøgerens forhold taler herfor.

Revalidering undlades i de tilfælde, hvor der lokalt ikke forefindes mulighed for at gennemgå et revalideringsforløb.

Bestemmelsen er indført for at undgå, at førtidspensionsansøgeren flyttes til en anden by eller bygd for at forsøge at udvikle arbejdsevnen gennem et individuelt tilrettelagt revalideringsforløb, for derefter at returnere til bygden og ikke kunne udnytte sin arbejdsevne, når førtidspensionisten ikke har mulighed for indtægtsgivende beskæftigelse.

Førtidspension kan ikke tilkendes ud fra, at førtidspensionisten er bosiddende i et afsides område, og der ikke findes indtægtsgivende beskæftigelse.

Når der dispenseres fra revalideringsforløbet, vil dette betyde, at udviklingen i førtidspensionistens arbejdsevne ikke på samme måde kan følges, som ved et revalideringsforløb. Derfor må der foretages et grundigt afklaringsforløb, således at sagen bliver oplyst så godt som muligt.

Til § 10

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny og anfører, at der oprettes et selvstændigt og uafhængigt førtidspensionsklagenævn. At nævnet er selvstændigt og uafhængigt indebærer, at den til enhver tid siddende Naalakkersuisoq for Familie ikke har instruktionsbeføjelser med hensyn til sagernes behandling, ligesom Naalakkersuisoq for Familie ikke kan ændre eller omgøre Førtidspensionsklagenævnets afgørelser.

Derudover kan Førtidspensionsklagenævnets afgørelser ikke indbringes for Naalakkersuisoq for Familie, ligesom der ikke er mulighed for at klage til anden administrativ myndighed, jf. § 39, stk. 3.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny, og fastslår, at Naalakkersuisut udarbejder nærmere retningslinjer for førtidspensionsklagenævnet. Retningslinjerne bliver fastsat i bekendtgørelsesform. Herunder udarbejder Naalakkersuisut forretningsorden, regler for førtidspensionsklagenævnets virksomhed, afskedigelser af medlemmer, samt regler om vederlæggelse af førtidspensionsklagenævnets medlemmer.

Til § 11

Bestemmelsen er ny, og angiver sammensætningen af førtidspensionsklagenævnet.

Forudsætningen for at blive udnævnt til medlem af førtidspensionsklagenævnet er, at medlemmerne har et alsidigt kendskab til beskæftigelses-, social-, sundheds-, undervisningsområdet og lægefaglige forhold.

Sammensætningen af førtidspensionsklagenævnets medlemmer afspejler, at der iværksættes en tværfaglig indsats før end førtidspension kan tilkendes, og der skal tages stilling til fastsættelse af arbejdsevnen.

Sammensætningen af førtidspensionsklagenævnet skal sætte det i stand til at vurdere de initiativer, som iværksættes ude i kommunerne. Nævnets medlemmer skal således i fællesskab kunne vurdere, om initiativerne var egnede til at udvikle den enkeltes arbejdsevne. Det er således nødvendigt med fagkyndige nævnsmedlemmer.

Til § 12

Bestemmelsen er ny og fastlår, at førtidspensionsansøgerens arbejdsevne skal vurderes og fastsættes. Arbejdsevnen vil blive fastsat som en procentdel af fuld arbejdsevne, Naalakkersuisut fastsætter nærmere regler om kriterier for revurdering af arbejdsevnen og fastsættelse af procentvis arbejdsevne, jf. § 13, stk. 6.

Til § 13

Bestemmelsen er ny og fastlægger, at førtidspensionistens arbejdsevne skal revurderes senest hvert 5. år.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at tilkendt førtidspension løbende skal revurderes. Der skal ske revurdering af arbejdsevnen senest hvert 5. år, når personen er under 60 år. Det er kommunalbestyrelsen, der vurderer, om der er konkret anledning til at tage en pensionssag eller en bestemt kategori af pensionssager op igen, inden der er gået 5 år.

Førtidspension tilkendes, når arbejdsevnen er varigt nedsat, jf. § 6. Men arbejdsevnen kan genvindes over tid, da der kan komme forbedret medicin, nye arbejdsopgaver, arbejdsmuligheder mv.

Arbejdsevnen er sjældent statisk. For personer med nedsat arbejdsevne vil nye medicinske behandlinger, nye teknologier, der udmøntes i nye hjælpemidler eller behandlingsmetoder mv., kunne medvirke til at forbedre arbejdsevnen. Herudover vil et længere behandlingsforløb, løbende efter- og videreuddannelse m.v. kunne udvikle den enkeltes arbejdsevne over en periode.

Undladelse af revurdering af arbejdsevne kan kun ske, når førtidspensionisten er omfattet af § 9, stk. 2, hvilket også fremgår af § 13, stk. 5.

Førtidspension tilkendt forud for det fyldte 60 år

Såfremt førtidspensionisten forud for det fyldte 60 år er tilkendt førtidspension, hvor førtidspensionsansøgeren arbejdsevne er fastlagt, fastholdes denne sats efter førtidspensionisten er fyldt 60 år, og indtil overgang til alderspension.

Såfremt førtidspensionisten er tilkendt førtidspension forud for det fyldte 60 år, sker der som udgangspunkt ikke revurdering efter det fyldte 60 år, dvs. i perioden inden overgangen til alderspension. Udgangspunktet kan fraviges, hvis der opstår anledning til en ekstraordinær revurdering, jf. f.eks. § 17, stk. 4, eller hvis førtidspensionisten anmoder om det på grund af, at førtidspensionistens arbejdsevne har ændret sig.

At førtidspensionisten er fyldt 60 år, berettiger ikke automatisk til højeste førtidspension, da dette afgøres af personens arbejdsevne, som skal være varigt nedsat, jf. § 6.

Førtidspension tilkendt efter det fyldte 60 år

Ved ansøgning om førtidspension efter ansøgeren er fyldt 60 år, foretages en vurdering af ansøgerens arbejdsevne ud fra normal procedure, hvorefter det kommunalbestyrelsen afgør ansøgerens arbejdsevne. På baggrund heraf udbetales førtidspension. Derefter foretages der

ikke en periodisk fornyet vurdering af arbejdsevnen, men der kan være anledning til en ekstraordinær revurdering, jf. f.eks. § 17, stk. 4.

Ved ansøgning om førtidspension efter det fyldte 60 år er det stadig en forudsætning, at betingelserne om varigt nedsat arbejdsevne efter § 6 er opfyldt, ligesom ansøgerens arbejdsevne skal være mellem 0 og 75 procent, jf. §§ 15-17.

Til stk. 2

Viser revurderingen, at arbejdsevnen er uændret, og betingelserne for at tilkende førtidspension stadig er opfyldt, fortsætter udbetalingen af førtidspension uændret.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med stk. 3, hvor arbejdsevnen er ændret.

Til stk. 3

Viser revurderingen, at førtidspensionisten arbejdsevne er væsentligt forandret, kan den tilkendte førtidspension ændres til et lavere niveau henholdsvis højere niveau.

Det afgørende vil være, om der er sket ændringer i førtidspensionisten arbejdsevne set i forhold til sidste arbejdsevnevurdering.

Eksempel:

Hvis førtidspensionisten tidligere havde en arbejdsevne mellem 50 og 75 pct., men revurderingen nu viser, at arbejdsevnen er mellem 25 og 50 pct., så vil dette påvirke størrelsen af den udbetalte førtidspension. Førtidspensionisten vil stadig være berettiget til førtidspension, idet arbejdsevnen er mellem 25-50 pct. Førtidspensionen fastsættes derfor til et højere niveau.

Såfremt førtidspensionen forhøjes, vil førtidspensionen blive forhøjet fra den 1. i efterfølgende måned fra afgørelsen blev truffet.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastslår, at den tilkendte førtidspension bortfalder, hvis betingelserne for at blive tilkendt førtidspension ikke længere er til stede. På baggrund af revurderingen af arbejdsevnen fastslås det, om betingelserne for fortsat at være tilkendt førtidspension er opfyldt.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med stk. 3, hvor der kan ske nedsættelse henholdsvis forhøjelse af førtidspension. Efter stk. 4 sker der bortfald af førtidspension, idet betingelserne for førtidspension ikke længere er opfyldt.

Eksempel:

Hvis førtidspensionisten tidligere havde en arbejdsevne mellem 51-75 pct., men revurderingen nu viser, at arbejdsevnen er over 75 pct., vil førtidspensionisten ikke længere være berettiget til førtidspension. Dermed skal den tilkendte førtidspension bortfalde.

Såfremt førtidspensionisten frakendes førtidspensionen, vil førtidspensionen stoppe ved udgangen af den efterfølgende måned fra afgørelsen blev truffet, jf. § 37.

Til stk. 5

Bestemmelsen fastslår, at revurdering af arbejdsevne undlades, når personen er omfattet af personkredsen i § 9, stk. 2, medmindre der skønnes, at der er mulighed for at arbejdsevnen kan genvindes helt eller delvist. Dette kan for eksempel være på baggrund af medicinske eller teknologiske fremskridt.

Der er tale om en undvigelse af kravet om revurdering af arbejdsevnen hvert 5 år.

Undtagelsen skyldes, at når der ikke foretages revalidering eller vurdering af arbejdsevnen af personer omfattet af § 9, stk. 2, da personkredsen ingen arbejdsevne har, så skal der heller ikke ske revurdering af arbejdsevnen.

Til stk. 6

Bestemmelsen fastslår, at betingelserne for vurdering og revurdering af arbejdsevne samt for fastsættelse af procentvis arbejdsevne fastsættes af Naalakkersuisut. Bestemmelsen udgør bemyndigelse til, at sådanne regler bliver udstedt i bekendtgørelsesform.

Til § 14

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny, og fastslår, at det er kommunalbestyrelsen, der foretager vurdering, og revurdering af arbejdsevnen.

Til stk. 2

Af bestemmelsen fremgår kravet til sagens dokumentation. I sager om førtidspension skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse på baggrund af en samlet redegørelse, der opsummerer og beskriver personens ressourcer og udfordringer set i forhold til arbejdsmarkedet og uddannelsesforløb. Der skal i redegørelsen både være anført ressourcer og udfordringer set i forhold til uddannelse og beskæftigelse, ligesom der i redegørelsen skal anføres hvilke initiativer, som kommune har iværksat for at forøge eller forbedre arbejdsevnen.

Derudover skal sagens materiale vedlægges en faglig redegørelse for, hvorfor førtidspensionistens arbejdsevne er at anse som varigt nedsat. Det er således en nødvendighed, at det fagligt beskrives, hvorfor arbejdsevnen anses som varigt nedsat.

Til § 15

Bestemmelsen er ny og angiver pensionsbeløbet, der udbetales til personer tilkendt laveste førtidspension.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at for førtidspensionsansøgere med en arbejdsevne mellem 51 pct. og 75 pct., kan den laveste førtidspension tilkendes. Da førtidspensionisten har fået vurderet sin arbejdsevne til at være mellem 51 pct. og 75 pct., vil det laveste førtidspensionsbeløb udbetales, idet førtidspensionisten er vurderet til at have en vis arbejdsevne i behold.

Til stk. 2

Beløbet udbetalt til personer, der har fået vurderet arbejdsevnen til at være mellem 51 og 75 pct., udgør halvdelen af beløbet for højeste førtidspension.

Den indtægtsbestemte førtidspension udbetales med den nævnte sats, når betingelserne for optjening af fuld førtidspension er opfyldt. Hvis førtidspensionisten ikke opfylder kravene til at modtage det fulde beløb, vil der i stedet blive udbetalt et beløb, der er beregnet på baggrund af § 7.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny og fastlægger, hvorledes den udbetalte førtidspension aftrappes, når førtidspensionisten og eventuel ægtefælle, registreret partner eller samlevers samlede skattepligtige indkomst overstiger bestemmelsens beløbsgrænser.

Bestemmelsen om pensionsbeløbets udregning er en forenkling set i forhold til de regler, som gælder i den hidtidigt gældende landstingsforordning, idet der tidligere var en lang række sats, alt efter om pensionisten var enlig, og om ægtefællen eller samleveren havde indtægt eller ej.

Den hidtidige skelnen til, om samlever, registreret partner eller ægtefælle modtog alderspension eller førtidspension osv., medførte store administrative problemer, hvorfor det nu foreslås, at der fremadrettet alene er én sats for alle.

Det afgørende vil således være førtidspensionistens og eventuel ægtefælle, registreret partner eller samlevers samlede skattepligtige indtægt. Der vil ske fradrag, uanset om indtægten kommer fra arbejde, renteindtægter, arbejdsmarkeds- eller tjenestemandspension eller anden form for indtægt, bortset fra offentlig pension.

Yderligere anfører bestemmelsen, at de første 100.000 kr. som en eventuel ægtefælle, registreret partner eller samlever måtte have i indtægt, ikke vil blive medregnet.

Til stk. 4

I den hidtidigt gældende lovgivning har der været en fastsat bortfaldsgrænse, dvs. at udbetalingen af førtidspension bortfaldt, når førtidspensionisten havde en indtægt på et i loven fastsat beløb. Et bestemt fastsat bortfaldsbeløb har den uhensigtsmæssighed, at dette påvirker aftrapningsgraden af bi-indkomsten, hvis førtidspensionsbeløbet forhøjes.

En forhøjelse af førtidspensionsgrundbeløbet medfører, når der er fastsat et bestemt bortfaldsbeløb, at aftrapningen af førtidspensionisten bi-indkomst bliver mere og mere stejl, hvorved førtidspensionistens bi-indkomst aftrappes hårdere, hvorved incitamentet til at skabe en bi-indkomst forsvinder.

Ved at fjerne en fast bortfaldsgrænse vil aftrapningen af førtidspensionistens bi-indkomst ikke påvirkes af en eventuel forhøjelse af førtidspensionsgrundbeløbet. Herved undgås en række samspilsproblemer, idet marginalbeskatningsprocenten påvirkes, hvis loven angiver en fastsat bortfaldsbeløbsgrænse.

Til § 16

Bestemmelsen er ny, og angiver pensionsbeløbet, der udbetales til personer tilkendt mellemste førtidspension.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at for førtidspensionsansøgere med en arbejdsevne mellem 26 pct. og 50 pct., tilkendes mellemste førtidspension. Da førtidspensionisten har fået vurderet sin arbejdsevne til at være mellem 25 pct. og 50 pct., vil det mellemste førtidspensionsbeløb udbetales, idet førtidspensionisten er vurderet til at have en vis arbejdsevne i behold.

Til stk. 2

Beløbet udbetalt til personer, der har fået vurderet arbejdsevnen til at være mellem 26 og 50 pct., udgør 2/3 af beløbet for højeste førtidspension.

Den indtægtsbestemte førtidspension udbetales med den nævnte sats, når betingelserne for optjening af fuld førtidspension er opfyldt. Hvis førtidspensionisten ikke opfylder kravene til at modtage det fulde beløb, vil der i stedet blive udbetalt et beløb, der er beregnet på baggrund af § 7.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny og fastlægger, hvorledes den udbetalte førtidspension aftrappes, når førtidspensionisten og eventuel ægtefælle, registreret partner eller samlevers samlede skattepligtige indkomst overstiger bestemmelsens beløbsgrænser.

Bestemmelsen om pensionsbeløbets udregning er en forenkling set i forhold til de regler, som gælder i den hidtidigt gældende landstingsforordning, idet der tidligere var en lang række sats-er, alt efter om pensionisten var enlig, og om ægtefællen, registreret partner eller samleveren havde indtægt eller ej.

Den hidtidige skelnen til, om samlever, registreret partner eller ægtefælle modtog alderspen-sion eller førtidspension osv., medførte store administrative problemer, hvorfor det nu fore-slås, at der fremadrettet alene er én sats for alle.

Det afgørende vil således være førtidspensionistens og eventuel ægtefælle eller samlevers samlede skattepligtige indtægt.

Der vil ske fradrag, uanset om indtægten kommer fra arbejde, renteindtægter, arbejdsmar-keds- eller tjenestemandspension eller anden form for indtægt, bortset fra offentlig pension.

Yderligere anfører bestemmelsen, at de første 100.000 kr. som en eventuel ægtefælle, regi-streret partner eller samlever måtte have i indtægt, ikke vil blive medregnet.

Til stk. 4

I den hidtidigt gældende lovgivning har der været en fastsat bortfaldsgrænse, dvs. at udbeta-lingen af førtidspension bortfaldt, når førtidspensionisten havde en indtægt på et i loven fast-sat beløb. Et bestemt fastsat bortfaldsbeløb har den u hensigtsmæssighed, at dette påvirker aftrapningsgraden af bi-indkomsten, hvis førtidspensionsbeløbet forhøjes.

En forhøjelse af førtidspensionsgrundbeløbet medfører, når der er fastsat et bestemt bortfalds-beløb, at aftrapningen af førtidspensionisten bi-indkomst bliver mere og mere stejl, hvorved førtidspensionistens bi-indkomst aftrappes hårdere, hvorved incitamentet til at skabe en bi-indkomst forsvinder.

Ved at fjerne en fast bortfaldsgrænse vil aftrapningen af førtidspensionistens bi-indkomst ikke påvirkes af en eventuel forhøjelse af førtidspensionsgrundbeløbet. Herved undgås en række samspilsproblemer, idet marginalbeskatningsprocenten påvirkes, hvis loven angiver en fastsat bortfaldsbeløbsgrænse.

Til § 17

Bestemmelsen er ny, og angiver pensionsbeløbet, der udbetales til personer tilkendt højeste førtidspension.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at for førtidspensionsansøgere med en arbejdsevne mellem 0 og 25 pct., tilkendes højeste førtidspension.

Da førtidspensionisten vurderes til at have en arbejdsevne mellem 0 og 25 pct. udbetales højeste førtidspension, idet førtidspensionisten er vurderet til kun at have en begrænset arbejdsevne.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at det beløb, der udbetales til førtidspensionisten, udgør 109.000 kr. Beløbet udbetalt til personer, der har fået vurderet arbejdsevnen til at være mellem 0 og 25 pct., udgør højeste førtidspension.

Den indtægtsbestemte førtidspension udbetales med den nævnte sats, når betingelserne for optjening af fuld førtidspension er opfyldt. Hvis førtidspensionisten ikke opfylder kravene til at modtage det fulde beløb, vil der i stedet blive udbetalt et beløb, der er beregnet på baggrund af § 7.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny og fastlægger, hvorledes den udbetalte førtidspension aftrappes, når førtidspensionisten og eventuel ægtefælle, registreret partner eller samlevers samlede skattepligt overstiger bestemmelsens beløbsgrænser.

Bestemmelsen om pensionsbeløbets udregning er en forenkling set i forhold til de regler, som gælder i den hidtidigt gældende landstingsforordning, idet der tidligere var en lang række sats, alt efter om pensionisten var enlig, og om ægtefællen, registreret partner eller samleveren havde indtægt eller ej.

Den hidtidige skelnen til, om samlever eller ægtefælle modtog alderspension eller førtidspension osv. medførte store administrative problemer, hvorfor det nu foreslås, at der fremadrettet alene er én sats for alle.

Det afgørende vil således være førtidspensionistens og eventuel ægtefælle, registreret partner eller samlevers samlede skattepligtige indtægt. Der vil ske fradrag, uanset om indtægten kommer fra arbejde, renteindtægter, arbejdsmarkeds- eller tjenestemandspension eller anden form for indtægt, bortset fra offentlig pension.

Yderligere anfører bestemmelsen, at de første 100.000 kr. som en eventuel ægtefælle, registreret partner eller samlever måtte have i indtægt, ikke vil blive medregnet. Førtidspensionisten har dog mindst ret til 20 pct. af højeste førtidspension, såfremt indtægten beror på ægtefælle, samlever eller registreret partners indtægt, og denne indtægt årligt ligger under kr. 400.000. Førtidspension bortfalder ved en indtægt på kr. 400.000 eller derover, når førtidspensionisten ikke har en egenindtægt.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastslår, at der foretages en fornyet vurdering af arbejdsevnen, når modtageren af en højeste førtidspension har en årsindtægt fra eget arbejde på 80.000 kr.

Bestemmelsen er indført, da førtidspension tilkendes personer, hvis arbejdsevne er varigt nedsat. Højeste førtidspension tilkendes person, hvis arbejdsevne er mellem 0 og 25 pct. Såfremt førtidspensionisten har en indtægt på 80.000 kr., tyder dette på, at førtidspensionisten har en arbejdsevne, der er over 25 pct. Derfor foreslås det, at der skal foretages en fornyet vurdering af arbejdsevnen, såfremt førtidspensionisten er i stand til at have en indtægt på 80.000 kr.

Ved en arbejdsindtægt på 80.000 fastfryses førtidspensionen på det niveau, som udbetales, når førtidspensionisten har en indtægt på 80.000 kr. Dette indebærer, at eventuel indtægt, som førtidspensionisten har, mens revurderingen foretages, ikke vil medføre en ændring i det udbetalte beløb. Når revurderingen af arbejdsevnen er gennemført, vil førtidspensionisten enten forblive på den nuværende højeste førtidspension, eller blive nedsat til et lavere niveau, jf. §§ 15 og 16.

Ved arbejdsindtægt forstås indtægter, som førtidspensionisten oppebærer gennem sit arbejde. Eksempelvis vil renteindtægter fra opsparing ikke medføre revurdering af arbejdsevne.

Det bemærkes, at en eventuel ægtefælle, registreret partner eller samlevers indtægt ikke medfører fornyet vurdering af arbejdsevnen. En ægtefælle eller samlevers indtægt har alene betydning for fradrag i førtidspensionen efter stk. 3.

Til stk. 5

I den hidtidigt gældende lovgivning har der været en fastsat bortfaldsgrænse, dvs. at udbetalingen af førtidspension bortfaldt, når førtidspensionisten havde en indtægt på et i loven fastsat beløb. Et bestemt fastsat bortfaldsbeløb har den uhensigtsmæssighed, at dette påvirker aftrapningsgraden af bi-indkomsten, hvis førtidspensionsbeløbet forhøjes.

En forhøjelse af førtidspensionsgrundbeløbet medfører, når der er fastsat et bestemt bortfaldsbeløb, at aftrapningen af førtidspensionisten bi-indkomst bliver mere og mere stejl, hvorved førtidspensionistens bi-indkomst aftrappes hårdere, hvorved incitamentet til at skabe en bi-indkomst forsvinder.

Ved at fjerne en fast bortfaldsgrænse vil aftrapningen af førtidspensionistens bi-indkomst ikke påvirkes af en eventuel forhøjelse af førtidspensionsgrundbeløbet. Herved undgås en række samspilsproblemer, idet marginalbeskatningsprocenten påvirkes, hvis loven angiver en fastsat bortfaldsbeløbsgrænse.

Til § 18

Der er tale om en ændring af de hidtidigt gældende regler. Hidtil har førtidspensionsudbetalingen været reguleret af ændringer i forbrugerindekset. Fremadrettet vil førtidspensionsudbetalingen reguleres af reguleringsprisindekset.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at førtidspensionen reguleres på baggrund af reguleringsprisindekset. Det følger af bestemmelsen, at førtidspensionsbeløbet reguleres med den indenfor de seneste 12 måneder opgjorte ændring i reguleringsprisindekset af 1. juli. Reguleringen foretages en gang årligt gældende fra den førstkommende 1. januar.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter, at Naalakkersuisut offentliggør de regulerede satser hvert år 1. januar. Dette vil ske på Selvstyrets hjemmeside for gældende sociallovgivning.

Til § 19

Bestemmelsen er ny, og anfører, at i den særlige situation i en overgangsperiode, hvor der ikke kan anvises en førtidspensionist med laveste eller mellemste førtidspension relevant indtægtsgivende beskæftigelse, så kan der bevilges højeste førtidspension, selv om førtidspensionistens arbejdsevne ikke berettiger hertil.

Bestemmelsen åbner op for en mulighed for at bevilge højeste førtidspension i en begrænset periode. Muligheden for at bevilge højeste førtidspension skal ses som en nødløsning, og skal kun anvendes i særlige tilfælde.

Bestemmelsen åbner mulighed for kun at bevilge højeste førtidspension i en periode på op til 1 år. Dermed vil det være muligt for eksempel alene at bevilge højeste førtidspension i 3 måneder. Der er således intet krav om, at højeste førtidspension skal bevilges 1 år ad gangen.

Bestemmelsen fastslår, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til løbende at undersøge eller forsøge at etablere eller finde relevant beskæftigelse til den pågældende.

Såfremt der er behov for at bevilge højeste førtidspension i en yderligere periode, skal der træffes afgørelse herom inden udløbet af den oprindelige periode.

Til § 20

Bestemmelsen er en videreførelse af de hidtidigt gældende regler.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at ved tilkendelsen af førtidspensionen sker beregningen af førtidspensionens størrelse på baggrund af den skattepligtige indtægt, som førtidspensionisten for-

venter at oppebære efter overgangen til førtidspension. Dette betyder, at indkomst optjent forud for tilkendelsen af førtidspensionen ikke har nogen indflydelse på størrelsen af den udbetalte førtidspension.

Til stk. 2

Bestemmelsen præciserer, at den forventede skattepligtige indtægt, som danner grundlag for beregningen af førtidspensionens størrelse efter stk.1, beregnes ved at tage de forventede skattepligtige indtægter efter første førtidspensionsudbetaling og frem til udgangen af det følgende år, og omregne dem til en årsindkomst. Såfremt førtidspensionisten i løbet af året modtager anden indkomst, som der ikke er taget højde for ved beregningen, skal førtidspensionen reguleres efter bestemmelsen i § 21, såfremt der er tale om en væsentlig ændring. Førtidspensionisten har efter bestemmelsen i § 33 pligt til at oplyse om personlige og økonomiske forhold, der har betydning for førtidspensionens størrelse

Til § 21

Bestemmelsen er en ændring af de hidtidigt gældende regler, da det i stk. 2 er anført, at førtidspensionsudbetalingen reguleres ved væsentlig ændring i førtidspensionistens personlige eller økonomiske forhold. Hidtil har der været krav om, at ændringen også skulle være varig.

Til stk. 1

Der skal hvert år foretages en regulering af førtidspensionen for at sikre, at førtidspensionen ændres i takt med, at førtidspensionistens øvrige indtægter ændres. Reguleringen skal foretages på grundlag af den skattepligtige indtægt fra det senest kendte indkomstår. Det betyder, at førtidspension pr. 1. januar 2016 skal beregnes på grundlag af indtægtsoplysningerne fra 2014.

Til stk. 2

Såfremt førtidspensionistens personlige eller økonomiske forhold ændres væsentligt i løbet af året, skal førtidspensionsudbetalingen reguleres. Dette kan for eksempel være tilfældet, hvis andre indkomster end offentlig pension ændres, ægtefælle, eller samlever dør, eller ægteskab ophæves ved skilsmisse. Det følger af reglen i § 33, at førtidspensionisten har pligt til at underrette kommunen om ændringer i personlige eller økonomiske forhold.

Til stk. 3

Det fremgår af § 26 i Inatsisartutlov om orlov og dagpenge ved graviditet, barsel og adoption, at der ikke ydes dagpenge til personer, der modtager pension fra offentlige myndigheder. En førtidspensionist, som har en delbeskæftigelse, vil i en barselsperiode ikke kunne arbejde, og vil deraf mangle en indkomst under barselsperioden. Det vil derfor være nødvendigt at regulere førtidspensionen, så beløbet forhøjes.

Førtidspensionen forhøjes med det forventede mistede beløb, som førtidspensionisten oplever i forbindelse med ikke at kunne arbejde i barselsperioden.

Såfremt førtidspensionisten fra sin arbejdsgiver får udbetalt økonomisk støtte under barselsperioden, skal dette beløb modregnes i forhøjelsen af førtidspensionen, så der ikke sker en dobbelt udbetaling.

Til § 22

Til stk. 1

For førtidspensionister med varigt ophold på en social døgninstitution udbetales uændret førtidspension i flyttemåned og den efterfølgende måned, og vil efterfølgende være berettiget til 20 pct. af højeste førtidspensionsbeløb, jf. § 17. Hvis førtidspensionisten har en ægtefælle eller samlever, der også er førtidspensionist, vil denne derimod være berettiget til førtidspension som en enlig pensionist, jfr. § 4, stk. 2. Dette forekommer at være den enkleste måde at tilgodese både førtidspensionisten på institutionen og den tilbageblevne ægtefælle eller samlever på. Det præciseres i bestemmelsen, at førtidspensionisten, som er flyttet på en social institution, får udbetalt 20 pct. af førtidspensionen, uanset om førtidspensionisten har andre indtægter end førtidspensionen.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at førtidspensionister med en skattepligtig indtægt ud over førtidspension opkræves betaling for opholdet. Der kan maksimalt opkræves et beløb svarende til 60 pct. af den skattepligtige indtægt ud over førtidspensionen, herunder førtidspension udbetalt i henhold til Nordisk Konvention om Social Sikring.

Til § 23

Bestemmelsen fastslår, at udbetalingen af førtidspension ikke vil blive påvirket af, at førtidspensionisten bliver indlagt på hospital i eller uden for Grønland

Til § 24

Bestemmelsen fastslår, at udbetalingen af førtidspension ikke vil blive påvirket af, at førtidspensionisten bliver tilbageholdt ved retsvæsenets foranstaltning.

Idet førtidspensionisten alene er tilbageholdt ved retsvæsenets foranstaltning, men at der ikke er afsagt dom over det, førtidspensionisten er sigtet for, vil dette ikke påvirke udbetalingen af førtidspension.

Det er først, når der er fældet dom og varigheden heraf, jf. § 25, at dette vil kunne påvirke udbetalingen af førtidspension.

Til § 25

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at udbetalingen af førtidspension ikke vil blive påvirket, hvis førtidspensionisten dømmes til anstaltsanbringelse på op til 4 måneder. Det afgørende vil være, at der er afsagt dom, hvor anbringelsestiden er 4 måneder eller derunder.

Med bestemmelsen er det obligatorisk, at der skal ske udbetaling af førtidspension på uændrede vilkår, hvis dommen lyder på højst 4 måneders anstaltsanbringelse.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at førtidspensionen vil blive udbetalt uændret i flyttemåned og efterfølgende måned, og herefter med 20 pct. af højeste førtidspension, når førtidspensionisten bliver dømt til anbringelse på psykiatrisk hospital, eller hvis førtidspensionisten dømmes til anstaltsanbringelse i institution i Danmark eller Grønland af en varighed over 4 måneder.

Såfremt førtidspensionisten idømmes en dom til tidsubestemt anbringelse i institution under Kriminalforsorgen i Danmark, vil dette medføre, at førtidspensionisten vil få udbetalt uændret førtidspension i flyttemåned og den efterfølgende måned, og herefter med 20 pct. af højeste førtidspension, da dommen ikke lyder på op til 4 måneders anstaltsanbringelse, jf. stk. 1.

Til stk. 3

Bestemmelsen anfører, at der skal ske modregning i førtidspensionen, såfremt der udbetales løn, lommepenge eller beskæftigelsesvederlag til førtidspensionisten fra en offentlig myndighed under en anbringelse som omtalt i stk. 2.

Dog skal førtidspensionisten have et beløb tilbage, der svarer til 20 pct. af førtidspensionen.

Hensigten med bestemmelsen er, at førtidspensionisten under hospitals- eller anstaltsopholdet ikke skal have en dobbelt offentlig indtægt fra såvel førtidspension som fra indtægter, der oppebæres under anbringelsen. Dette skyldes, at anbragte førtidspensionister i økonomisk henseende ikke skal stilles urimeligt gunstigt i sammenligning med andre anbragte personer. Det skal dog sikres, at førtidspensionisten mindst har 20 pct. af højeste førtidspension til rådighed.

Til stk. 4

Af bestemmelsen fremgår det, at førtidspension genoptages fra den første i måneden, hvor førtidspensionen løslades fra anstalten mv. eller udskrives fra hospitalet.

Førtidspensionsudbetalingen fortsætter på det niveau, som blev udbetalt til førtidspensionisten forud for anbringelsen.

Til § 26

Bestemmelsen er en videreførelse af de hidtidigt gældende regler.

Til stk. 1

Forældre har pligt til at forsørge deres fællesbarn. Det vil sige, at der er en forsørgerpligt for forældre, uanset om barnet bor hos én selv eller hos den anden forælder. Forældrene er hver for sig forpligtet til at forsørge deres fællesbarn. Udbetaling af børnetillæg forudsætter, at førtidspensionisten opfylder betingelserne om forsørgerpligt.

Børnetillægget udbetales uanset om førtidspensionisten har barnet boende hos sig, og der således sker "direkte" forsørgelse, eller forsørgelsen sker ved betaling af underholdsbidrag til den anden forælder. I visse situationer vil det dog være muligt for plejeforældre i privatarrangerede plejeforhold at kræve underholdsbidrag. Dette forudsætter at de har en bidragsresolution. Kommunen skal i forbindelse med behandlingen af ansøgningen undersøge, om førtidspensionisten også har ret til børnetillæg.

Derudover fastslår bestemmelsen, at udbetaling af børnetillæg kan ske indtil den unge fylder 18 år.

Til stk. 2

Bestemmelsen præciserer, at udbetaling af børnetillæg sker efter reglerne i landstingsforordning om udbetaling af underholdsbidrag m.v. til børn samt adoptionstilskud. Typisk vil der være tale om barnets anden forælder, men kan også være plejeforældre i et privatarrangeret plejeforhold, hvis der foreligger en bidragsresolution.

Det følger af § 28, stk. 4, at børnetillægget udbetales til den, der er berettiget til at modtage underholdsbidraget, hvis barnet bor hos en anden end førtidspensionisten.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastslår, at det er en betingelse for at opnå børnetillæg, at førtidspensionisten har fast bopæl i Grønland. Ved fast bopæl forstås det sted (bolig), hvor man regelmæssigt sover, når man ikke er midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, og hvor man har sine ejendele.

Til § 27

Der er tale om en ændring af de hidtidigt gældende regler, idet den tidligere bestemmelse om, at børnetillægget bortfalder, når barnet har arbejdsindtægter svarende til 3 gange børnetillægget, er udgået.

Bestemmelsen fastslår, hvornår børnetillægget bortfalder. Børnetillægget bortfalder i de tilfælde, hvor barnet anbringes uden for hjemmet efter landstingsforordning om hjælp til børn og unge, jf. stk. 1, nr. 1, eller har mulighed for at forsørge sig selv, jf. stk. 1, nr. 2-3.

Børnetillægget bortfalder efter stk. 1, nr. 1, når barnet efter landstingsforordning om hjælp til børn og unge anbringes uden for hjemmet.

Børnetillægget bortfalder efter stk. 1, nr. 2, når barnet har egen indtægt gennem uddannelsesstøtte.

Børnetillægget bortfalder efter stk. 1, nr. 3, når barnet selv bliver forælder eller hvis barnet bliver gift og derved får forsørgerpligt over for ægtefællen.

Det skal bemærkes, at bortfald af børnetillægget ikke berører førtidspensionistens forsørgerpligt eller bidragspligt.

Til § 28

Bestemmelsen er en videreførelse af de hidtidigt gældende regler. Hidtil har bestemmelsen fremgået i bekendtgørelsesform, men anføres fremadrettet i loven.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at det beløb, der månedligt udbetales i børnetillægget svarer til bidraget, der årligt fastsættes på finansloven. Hovedreglen om månedlig betaling fraviges dog efter stk. 3, hvor der blandt andet kan aftales eller fastsættes en anden betalingsperiode.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at der udbetales 1 børnetillæg pr barn til hver pensionist i det tilfælde, hvor begge forsørgere er førtidspensionister.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver udbetalingshyppigheden af tillægget.

Bestemmelsen fastslår, at i det tilfælde, hvor førtidspensionisten er forpligtet til at betale underholdsbidrag til barnet, så udbetales underholdsbidrag halvårligt, med mindre andet er aftalt eller fastsat. Med bestemmelsen åbnes der op for, at udbetalingshyppigheden kan aftales indbyrdes, men at hovedreglen er, at underholdsbidraget udbetales halvårligt.

Til stk. 4

Bestemmelsen angiver, hvem der er berettiget til at modtage børnetillægget, når førtidspensionisten er forpligtet til at betale underholdsbidrag til barnet.

Bestemmelsen fastslår, at børnetillægget udbetales til den, der er berettiget til at modtage underholdsbidraget, når barnet bor hos en anden end førtidspensionisten, og førtidspensionisten er forpligtet til at betale underholdsbidrag til barnet. Denne bestemmelse skal sikre, at tillægget rent faktisk står til rådighed for den løbende forsørgelse af barnet.

Til § 29

Der er tale om en præcisering af de tidligere regler. Anvendelsesområdet for tillæg præciseres, da tillæg ikke skal kunne anvendes som et fast bestemt rådighedsbeløb, som førtidspensionisten skal have til rådighed, når alle faste udgifter er betalt.

Yderligere er der foretaget ændring af stk. 3, således det nu fremgår, at kommunen skal have dokumentation for, at førtidspensionisten i forbindelse med bevillingen er gjort bekendt med en eventuel tilbagebetalingsforpligtelse.

Til stk. 1

Når førtidspension er tilkendt, skal kommunen tage stilling til, om ansøgeren har behov for personlige tillæg. Såfremt en førtidspensionist efter tilkendelse af førtidspension får behov for personligt tillæg, enten til en engangsudgift eller løbende i op til 1 år, fordi vedkommendes forhold ændrer sig, skal denne indgive ansøgning herom til kommunen.

Det er kommunen, der tildeler personlige tillæg. Kommunerne kan fastsætte forskellige retningslinjer for udbetaling af løbende personlige tillæg. Det skal dog bemærkes, at kommunen alene kan fastsætte vejledende retningslinjer for tildelingen af personlige tillæg, og der i hvert enkelt tilfælde skal foretages en individuel vurdering af førtidspensionistens behov.

For både engangstillæg og løbende tillæg gælder, at de alene skal dække konkret eksisterende og påkrævede udgifter til at dække førtidspensionistens behov, jf. lovens krav om en individuel vurdering af behovet. Med muligheden for bevilling af et personligt tillæg er det således ikke tilsigtet, at personlige tillæg skal anvendes som et rådighedsbeløb, dvs. et økonomisk overskud i forhold til konkret påkrævede leveomkostninger.

Som typiske eksempler på engangsudgifter, hvor det kan være relevant at yde et personligt tillæg, kan nævnes:

- briller,
- beklædning,
- bohave,
- rimelige rejseudgifter.

Kommunen kan og bør ved sin behovsvurdering tage hensyn til, hvorvidt engangsudgiften rimeligvis kunne være afholdt af førtidspensionisten, herunder hvis førtidspensionisten har brugt førtidspensionsbeløbet på luksusprægede anskaffelser.

Som eksempler på løbende udgifter, hvor det kan være relevant at yde et personligt tillæg kan nævnes:

- særlige hjælpemidler, herunder hvis førtidspensionisten har behov for at indtage en bestemt diæt mv.

Der kan normalt ikke ydes personligt tillæg til reparation af ejerbolig, idet der vil være tale om en værdiforøgelse af førtidspensionistens ejendom betalt af det offentlige.

Bestemmelsens formulering ”fastsættes for højest 1 år ad gangen” kan af kommunen anvendes på følgende måde:

- Hvis kommunen skønner, at behovet er forbigående, kan tillægget ydes midlertidigt, f.eks. for et halvt år. Førtidspensionisten skal i så fald genansøge om et tillæg, hvis behovet mod forventning består efter denne tid.
- Hvis kommunen skønner, at behovet varer ud over ét år, kan tillægget bevilges til foreløbigt 1 år, hvorefter kommunen af egen drift skal revurdere situationen efter denne tid. Tilsvarende kan kommunen bevilge tillægget til f.eks. foreløbigt et halvt år, hvis kommunen finder det usikkert, om behovet vil bestå efter denne tid, og derfor ønsker at revurdere behovet. Førtidspensionisten skal i så fald ikke selv huske at genansøge tillægget. Dette kan være en rimelig løsning, hvis sandsynligheden taler for, at behovet efter periodens udløb fortsat vil bestå for en kortere eller længere tid.

Bevillingen skal endvidere tages op til overvejelse, såfremt kommunen inden for den bevilgede periode bliver bekendt med, at førtidspensionistens personlige eller økonomiske forhold har ændret sig.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, hvornår personlige tillæg kan kræves tilbagebetalt.

Til nr. 1

Uforsvarlig økonomi kan for eksempel være, når førtidspensionisten bruger uforholdsmæssig mange penge på eller kort efter udbetalingsdagen, således at førtidspensionisten ikke kan forsørge sig selv over en hel måned.

Et andet eksempel på en uforsvarlig økonomi foreligger, hvis behovet er opstået, efter at førtidspensionisten har afholdt væsentlige beløb på unødvendige eller luksusprægede udgifter.

Tilbagebetalingspligten kan begrænses til kun at angå en del af det personlige tillæg, hvis kommunen f.eks. skønner, at behovet kun til dels skyldes en uforsvarlig økonomisk adfærd.

Der kan foreligge uforsvarlig økonomisk adfærd, uanset om det er førtidspensionisten selv, eller andre medlemmer af førtidspensionistens husstand, der menes at være hovedårsagen til den uforsvarlige økonomi.

Når kommunen yder et personligt tillæg på grund af uforsvarlig økonomi, kan der efter omstændighederne også være anledning til at vurdere, om førtidspensionisten er ude af stand til at varetage sin økonomi, hvilket efter § 36 kan medføre beslutning om administration af førtidspensionsudbetalingen, herunder udbetaling af personlige tillæg og børnetillæg.

Ved bevilling af et personligt tillæg på grund af uforsvarlig økonomi følger det af stk. 3, at kommunen er forpligtet til at oplyse borgeren herom, og samtidig sikre sig bevis herfor. Derudover kan kommunen ved bevillingen af det personlige tillæg vælge enten at fastsætte en afdragsordning eller tilbagebetalingsplan.

Til nr. 2

Et eksempel vil være en person, der kommer ud for en arbejdsulykke og på grund af denne bliver berettiget til førtidspension. Hvis førtidspensionisten på et senere tidspunkt får udbetalt en erstatning for mistet arbejdsindtægt på grund af arbejdsulykken, vil kommunen efterfølgende kunne kræve tilbagebetaling af de personlige tillæg, men ikke af andre dele af førtidspensionen.

Til stk. 3

Det er et krav for at kunne kræve et personligt tillæg tilbagebetalt, at førtidspensionisten på forhånd er gjort bekendt med tilbagebetalingspligten. Det påhviler kommunen at dokumentere, at førtidspensionisten har været gjort bekendt hermed.

Kommunen bør i forbindelse med bevillingen af det personlige tillæg og tilbagebetalingsforpligtelsen skriftligt sikre sig, at førtidspensionisten er bekendt med tilbagebetalingskravet.

Til stk. 4

Det er en betingelse for at kunne modtage personlige tillæg, at førtidspensionisten har fast bopæl i Grønland. Reglerne i Nordisk Konvention om Social Sikring omfatter således ikke personlige tillæg.

Til § 30

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter til hvilken myndighed en ansøgning om førtidspension, personlige tillæg og børnetillæg skal indgives, når ansøgeren har bopæl i Grønland. Bestemmelsen fastslår, at når ansøgeren har bopæl i Grønland, skal ansøgningen indgives til bopælskommunen.

Derudover fastslår bestemmelsen, at for de ansøgere, som har bopæl i Grønland, men uden for den kommunale inddeling, skal ansøgningen om førtidspension indgives til Naalakkersuisut.

Til stk. 2

Det er Departementet for Familie, der forestår administrationen af reglerne i Nordisk Konvention om Social Sikring. For ansøgere med bopæl uden for Grønland vil ansøgningen blive sendt til Naalakkersuisut fra vedkommendes bopælsland.

Til stk. 3

Bestemmelsen vil som altovervejende hovedregel finde anvendelse på personer, som selv er ude af stand til at søge om førtidspension.

Såfremt borgeren selv evner at ansøge om førtidspension, men har undladt dette, vil bestemmelsen ikke kunne finde anvendelse.

En kommune vil således ikke mod borgerens vilje kunne indstille borgeren til førtidspension, hvis dette strider mod borgerens ønske. Såfremt kommunen ønsker at indstille en borger til førtidspension mod dennes ønske, har borgeren almindelige partsrettigheder efter sagsbehandlingslovens regler herom.

Til § 31

Bestemmelsen præciserer de hidtidigt gældende regler.

For at opnå ret til førtidspension skal der indgives en ansøgning herom eller rejses sag af kommunen, ligesom betingelserne for tilkendelse i øvrigt skal være opfyldt. Først når betingelserne er opfyldt, og kommunalbestyrelsen har tilkendt førtidspension, indtræder retten til førtidspension, uanset om ansøgningen har været indgivet tidligere mv.

Man kan derfor ikke tilkende en ansøger førtidspension med tilbagevirkende kraft fra det tidspunkt, hvor førtidspensionsansøgningen blev indgivet eller sagen rejst af kommunen. Det er først, når hele førtidspensionsansøgningsprocessen er gennemført, og mulighederne for at udvikle evnen til at blive helt eller delvist selvforsørgende anses for udtømte, og kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse, at pensionen kan tilkendes fremadrettet. Retten til førtidspension indtræder da fra den 1. i måneden efter, at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse.

Eksempel:

Ansøgning om førtidspension indgives i 2016, hvorefter sagsbehandling påbegyndes og revalidering gennemføres. Kommunalbestyrelsen træffer i januar 2017 afgørelse om tilkendelse af førtidspension. Førtidspension tilkendes i denne situation med virkning fra den 1. februar 2016.

Til § 32

Der er tale om en præcisering af den hidtidigt gældende bestemmelse, da der hidtil var fastsat en bestemt alder på 65 år.

Bestemmelsen fastslår, at modtagere af førtidspension automatisk overgår til alderspension, når retten til alderspension opnås.

Det er kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for, at en førtidspensionist modtager den rigtige pension, og det er vigtigt, at kommunen er opmærksom på dette, idet finansieringen af henholdsvis førtidspension og alderspension er forskellig.

Til § 33

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at førtidspensionisten er forpligtet til selv at gøre opmærksom på ændringer i personlige forhold, for eksempel indgåelse eller ophævelse af ægteskab, og økonomiske forhold, for eksempel øgede indkomster. Dette gælder også førtidspensionister, som har bopæl uden for den kommunale inddeling, samt førtidspensionister, der modtager førtidspension efter reglerne i Nordisk Konvention om Social Sikring.

Ændringer i førtidspensionistens forhold kan medføre, at den tilkendte førtidspension skal ændres, gøres hvilende, frakendes eller at førtidspensionistens arbejdsevne skal revurderes.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår udtrykkeligt, at retten til førtidspension fortabes det øjeblik, hvor betingelserne ikke længere er til stede. Bestemmelsen må anses for primært at være relevant i forhold til de personer, som efter et stykke tid genvinder deres erhvervsevne.

Til stk. 3

Bestemmelsen om adgangen til tilbagebetaling og modregning giver kommunen mulighed for at kræve for meget udbetalt førtidspension tilbagebetalt. Kommunen kan endvidere modregne for meget udbetalt førtidspension i de løbende fremadrettede pensionsudbetalinger. Disse pensionsudbetalinger kan enten være løbende førtidspensionsbetalinger, der evt. fortsætter på et lavere niveau, eller alderspensionsudbetalinger, såfremt borgeren i mellemtiden er overgået til alderspension.

Bestemmelsen hjemler ikke modregning i andre indtægter end løbende pensionsudbetalinger.

Bestemmelsen er udformet således, at uberettiget udbetaling af førtidspension kan medføre en konsekvens for førtidspensionisten, idet den uberettiget udbetalte førtidspension kan kræves tilbagebetalt af kommunen.

Det er en betingelse for modregning, at førtidspensionisten har givet kommunen urigtige oplysninger eller har fortiet omstændigheder, som har betydning for førtidspensionens størrelse. Hvis kommunen ved en fejl har udbetalt for højt beløb, og denne fejl ikke kan tilregnes førtidspensionisten, kan der ikke kræves tilbagebetaling eller modregning, medmindre førtidspensionisten vidste eller burde vide, at der blev udbetalt for meget i førtidspension.

Der kan modregnes i både førtidspension og alderspension, hvis vedkommende overgår til alderspension og fortsat skylder kommunen penge. Der kan endvidere modregnes i både den egentlige pension samt i personlige tillæg. Der kan ikke modregnes i børnetillæg.

Hvis kommunen træffer beslutning om, at der skal ske tilbagebetaling eller modregning i førtidspensionen, skal det ske under iagttagelse af regler om partshøring m.v. i landstingslov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning og bestemmelser om transgbeneficiet i lov om rettens pleje i Grønland, så førtidspensionisten har tilstrækkeligt tilbage af sin pension til at leve for. Der skal i hvert enkelt tilfælde tages stilling til, hvor meget førtidspensionisten kan undvære af den løbende pensionsudbetaling.

Til § 34

Bestemmelsen er ny, og fastslår, at kommunalbestyrelsen vil være forpligtet til løbende at påse, at der ikke sker udbetaling af førtidspension til personer, som ikke vil være berettiget til at modtage førtidspension.

Det tydeliggøres med bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen har en forpligtelse til løbende at iagttage pensionsudbetalingen, herunder tage stilling til nye oplysninger, der kan rejse tvivl om førtidspensionens størrelse og berettigelse. Såfremt kommunalbestyrelsen på baggrund af den løbende kontrol eller øvrige nye oplysninger får mistanke om, at førtidspension udbetales i større omfang end hjemlet, skal kommunalbestyrelsen iværksætte foranstaltninger med henblik på at undersøge, om den tilkendte førtidspension skal frakendes eller ændres.

Bevidst fremsættelse af forkerte oplysninger til en offentlig myndighed og bedrageri vil kunne forfølges kriminalretligt efter kriminallovens gældende regler. For bedrageri dømmes den, der skaffer sig eller andre en uberettiget vinding på svigagtig måde bestemmer en anden til en handling eller undladelse, hvorved der påføres et formuetab.

Til § 35

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende regler.

Bestemmelsen fastslår, at førtidspensionen, personlige tillæg og børnetillæg udbetales månedsvis forud. Eksempelvis vil førtidspension for januar måned komme til udbetaling sidste bankdag i december måned.

Til § 36

Kommunen kan efter en konkret vurdering træffe afgørelse om at administrere førtidspensionen for førtidspensionisten. Administrationsadgangen giver kommunen et bredt skøn til at fravige de sædvanlige udbetalingsvilkår, f.eks. ved at udbetale pensionsydelse i mindre rater eller tilbageholde midler med henblik på betaling af væsentlige faste udgifter, så som husleje, el, vand og varme.

Bestemmelsen kan bl.a. være relevant i de tilfælde, hvor førtidspensionisten handler økonomisk uansvarligt, ved at bruge store summer penge på eller kort efter udbetalingsdagen, så førtidspensionisten ikke kan betale sine faste udgifter eller forsørge sig selv.

Kommunalbestyrelsens adgang til at gå ind og betale regninger med førtidspensionen efter denne bestemmelse angår umiddelbart kun udgifter, der er nødvendige til livets opretholdelse, så som løbende udgifter til husleje, el, vand og varme. Mere vidtgående betalinger forudsætter en frivillig aftale med førtidspensionisten, hvis denne f.eks. er indstillet på, at kommunen betaler afdrag på et tv for at undgå at sælgeren kan annullere købsaftalen.

Kommunalbestyrelsen skal som hovedregel altid først forsøge at udbetale hjælpen kontant, i hvilken forbindelse at førtidspensionisten vejledes om styring af sin økonomi, hvis det synes nødvendigt. I tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen vurderer, at vejledning er helt nytteløs, kan kommunalbestyrelsen umiddelbart overtage administrationen af førtidspensionen.

Bestemmelsen giver mulighed for, at kommunen ved sin afgørelse kan tage hensyn til førtidspensionistens eventuelle bestående forsørgelsesforpligtelser. Eventuelle bestående forsørgelsesforpligtelser kan indgå som element, når kommunen foretager et skøn over førtidspensionistens forhold.

Dog forudsætter udbetaling af førtidspension til kreditor, at der er tilstrækkelig med midler til forsørgelse. Såfremt der er tvivl om, hvorvidt der er tilstrækkelig med penge til forsørgelse ind til næste udbetaling af førtidspension, vil det ikke være muligt at udskrive førtidspension direkte til kreditor.

Bestemmelsen giver ikke hjemmel til, at førtidspensionisten selv kan kræve, at kommunen udbetaler førtidspensionen på andre måder end månedsvis forud. Det er ikke hensigten, at kommunen skal administrere førtidspensionen, blot fordi førtidspensionisten synes, det er bekvemt at kunne få førtidspensionen udbetalt i mindre rater. Bestemmelsen afskærer dog ikke kommunen fra at imødekomme en sådan anmodning.

Til § 37

Bestemmelsen er en præcisering af de gældende regler.

Til stk. 1

Førtidspensionsudbetalingerne stoppes, hvis betingelserne for førtidspension ikke længere er opfyldt, for eksempel fordi førtidspensionisten er død, har genvundet sin erhvervsevne, eller eventuelt ved fraflytning fra Grønland.

Hovedreglen er, at førtidspensionen udbetales til og med udgangen af måneden efter, at førtidspensionisten ikke mere er berettiget til førtidspension, jf. dog. stk. 3.

Bestemmelsen anfører, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse herom. Udbetaling af førtidspension ophører måneden efter, at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse.

Udbetaling af førtidspension stopper dog ved månedens udgang ved fraflytning fra Grønland. Førtidspensionisten kan dog være berettiget til fortsat førtidspensionsudbetaling, hvis betingelserne herfor er opfyldt ved flytning til andet nordisk land eller et land omfattet af EØS-aftalen.

Ved kortere ophold uden for Grønland, eksempelvis ved ferie, kurophold eller lignende, bevares retten til førtidspension, hvis førtidspensionisten har beholdt sin bopæl her i landet. Det afgøres ved en konkret vurdering, om førtidspensionisten har opholdt sig i længere tid uden for Grønland. Dog vil 3 måneders ophold (for eksempel ferie, kurophold eller lignende) uden for Grønland i løbet af 1 år være at betragte som et kortere ophold.

Om personer, der opholder sig uden for Grønland ud over 3 måneder, kan sidestilles med at være flyttet til udlandet og derfor skal registreres som udrejst, må afgøres efter et konkret skøn i overensstemmelse med almindelig opfattelse af, hvornår en person kan anses for flyttet. Som eksempler på momenter, der kan lægges vægt på, kan nævnes følgende:

- Hvor befinder den pågældendes møbler og øvrige ejendele sig?
- Hvor befinder eventuelle ægtefælle/samlever eller mindreårige børn sig?
- Hvad er årsagen til opholdet uden for Grønland?
- Er det et ferieophold, eller arbejdes der i udlandet?
- Står der en bolig parat til den pågældende ved opholdets afslutning?
- Er der intentioner om snarligt at vende tilbage til Grønland?

Ud fra en helhedsbetragtning afgøres det, om bopælen i Grønland bevares. Afgørende i den sammenhæng er, om der er indikationer på, at personen alene midlertidigt opholder sig i udlandet, eller om der er indikationer på, at adressen i Grønland alene bevares proforma. Et ophold i udlandet af en længere varighed end 3 måneder, og hvor der ikke er indikationer på, at personen er sindet at vende tilbage til Grønland, vil ikke være at anse som et midlertidigt ophold i udlandet. Retten til førtidspension vil ikke kunne bevares.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at udbetaling af førtidspension gøres hvilende fra den første i måneden efter, at der er forløbet 3 måneder fra det tidspunkt, hvor en førtidspensionist er meldt savnet. Hvis en førtidspensionist meldes savnet i januar måned 2016, gøres udbetalingen af førtidspension hvilende efter 3 måneder, altså ved udgangen af april måned 2016, hvis der ikke inden dette tidspunkt er fremskaffet dokumentation for, at førtidspensionisten er i live. Førtidspensionen bortfalder helt, hvis der efter 1 år endnu ikke er fremskaffet dokumentation for, at førtidspensionisten er i live. Det vil sige, at førtidspensionen bortfalder ved udgangen af april måned 2017, ligesom ikke betalte pensionsydelse efter april 2016 i så fald bortfalder. Såfremt personen herefter atter konstateres i live, vil der være mulighed for på ny at ansøge om førtidspension, som i givet fald alene kan bevilges fremadrettet, jf. § 31.

Dokumentation for, at førtidspensionisten fortsat er i live, kan eksempelvis ske gennem dokumenter fra andre myndigheder, så som politiet, eller gennem førtidspensionistens personlige fremmøde hos kommunen.

Til stk. 3

Bestemmelsen fastsætter, at i forbindelse med en pensionists dødsfald, modtager den efterladte i et ægteskab, registret partner eller samlivsforhold, jf. § 4, den afdødes førtidspension 2 måneder efter udgangen af den måned, hvor dødsfaldet er indtruffet. Bestemmelsen har til formål at lette den efterladte partners økonomiske omstilling i perioden umiddelbart efter dødsfaldet.

Bestemmelsen supplerer stk. 1, hvorefter udbetalingen stoppes ved udgangen af den efterfølgende måned, når betingelserne for førtidspension ikke længere er opfyldt. Bestemmelse anvendes således ikke i tilfælde, hvor der ikke er en efterladt efter en afdød gift, registreret partner eller samlevende førtidspensionist.

Bestemmelsen er indført for at sikre, at den efterladte til en afdød førtidspensionist altid vil være berettiget til 2 måneders førtidspension svarende til det beløb, som førtidspensionisten var berettiget til. Det er ikke tilsigtet at lave en forskel ud fra om den efterladte er førtidspensionist eller ej.

Til § 38

Der er tale om en ændring af de hidtidigt gældende regler, idet førtidspensionen fremadrettet vil kunne gøres til genstand for udlæg eller andre former for tvangsfuldbyrdelse over for gæld til det offentlige.

Hidtil har førtidspensionen i intet tilfælde kunnet gøres til genstand for udlæg eller andre former for retsforfølgning. Men fremadrettet vil det alene være gæld mod private kreditorer, som ikke kan gøres til genstand for udlæg eller andre former for tvangsfuldbyrdelse.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at førtidspension og personlige tillæg alene kan gøres til genstand for udlæg eller andre former for tvangsfuldbyrdelse for gæld til det offentlige. Hermed menes, at en førtidspensionists kreditorer ikke kan søge fyldestgørelse ved udlæg i førtidspension, hvis der ikke er tale om gæld til det offentlige.

Det er tilsigtet at udelukke mulighed for udlæg eller tvangsfuldbyrdelse for private kreditorer, mens det offentlige ikke er udelukket herfra. Det offentlige fortrinsstilling er bl.a. begrundet i, at offentlige myndigheder kun antages at indlede udlæg eller tvangsfuldbyrdelse efter en grundig overvejelse om, hvorvidt dette skridt er rimeligt i forhold til førtidspensionistens samlede situation.

Hvis en offentlig myndighed træffer beslutning om at indlede udlæg eller tvangsfuldbyrdelse, skal dette ske under iagttagelse af bl.a. bestemmelser om transbeneficiet i lov om rettens pleje i Grønland, således at førtidspensionisten har tilstrækkeligt tilbage af sin pension til at leve for. Der skal i hvert enkelt tilfælde tages stilling til, hvor meget førtidspensionisten kan undvære af den løbende pensionsudbetaling.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at en kommune kan modregne eller kræve førtidspensionen tilbagebetalt jf. §§ 29, stk. 2 og 33, stk. 3. Bestemmelsen hindrer heller ikke en kommunes beslutning om administration af førtidspensionsudbetalingen, herunder tilbageholdelse af beløb til betaling af nødvendige regninger, jf. § 36.

Til stk. 2.

Bestemmelsen anfører, at det ikke vil være gyldigt at indgå aftaler om udlæg eller andre former for tvangsfuldbyrdelse til andre, end de i stk. 1 nævnte offentlige myndigheder.

Til § 39

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at de afgørelser, som kommunalbestyrelsen træffer efter reglerne i denne inatsisartutlov, kan påklages til Det Sociale Ankenævn. Klage til Det Sociale Ankenævn følger reglerne i landstingsforordning om socialvæsenets styrelse og organisation.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen om fastsættelse af arbejdssevneprocentsats ved revurdering, jf. §§ 12 og 13 kan påklages til førtidspensionsklagenævnet.

Ligeledes anfører bestemmelsen, at klagen skal være kommet frem til førtidspensionsklagenævnet senest 4 uger fra modtagelsen af afgørelsen.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny, og fastslår, at det ikke vil være muligt at indbringe førtidspensionsklagenævnets afgørelse til anden administrativ myndighed.

Til § 40

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at kommunerne fuldt ud står for at afholde udgifter til førtidspension, børnetillæg og personlige tillæg.

Der er indført en overgangsordning i 5 år efter lovens ikrafttræden, jf. § 44.

Hvor kommunerne og Naalakkersuisut hidtil har været fælles om at afholde udgifter til førtidspension, vil kommunerne fremadrettet alene afholde udgifterne til førtidspension og dertil hørende tillæg.

Baggrunden for ændringen af finansieringen af førtidspension er et ønske om at ensrette finansieringsstrukturen, så kommunerne afholder alle udgifter til førtidspension. Derudover ønskes et bedre samspil mellem regelsættene på det sociale område.

Det er vigtigt, at kommunen er opmærksom på, at førtidspensionisten overgår til alderspension, når denne opfylder aldersbetingelsen herfor, idet finansieringen af de to ydelser er forskellige.

Til stk. 2

For førtidspensionister med bopæl uden for den kommunale inddeling er det landskassen, der afholder udgifterne til førtidspension, børnetillæg og personlige tillæg. Det er i dette tilfælde også Naalakkersuisut, der behandler ansøgningen, jf. § 30.

Til stk. 3

Landskassen afholder udgifter til førtidspension til førtidspensionister, der modtager førtidspension efter reglerne i Nordisk Konvention om Social Sikring. Det vil sige førtidspensionister, der har fast bopæl uden for Danmark, Færøerne og Grønland, og som i øvrigt opfylder betingelserne for at være omfattet af reglerne i Nordisk Konvention om Social Sikring. Dette hænger sammen med, at det er Naalakkersuisut, der behandler ansøgninger om førtidspension efter reglerne i Nordisk Konvention om Social Sikring, jf. § 30.

Til stk. 4

Kommunerne afholder selv udgifter til administration af førtidspension, ligesom Naalakkersuisut selv afholder udgifterne vedrørende administration af førtidspension uden for kommu-

nal inddeling og for personer omfattet af Nordisk Konvention om Social Sikring. Landskassen afholder derudover udgifter til førtidspensionsklagenævnet, hvorimod kommunerne afholder udgifter til den kommunale sagsbehandling.

Bestemmelsen medfører, at kommunerne afholder udgifterne i forbindelse med afklarings- og revalideringsforløb. Dette kan f.eks. være honorarer til sundhedsfaglige konsulenter eller rejse- og opholdsudgifter for personer, der skal deltage i afklarings- og revalideringsforløb.

Til § 41

Bestemmelsen er en videreførelse af de hidtidigt gældende regler.

Til stk. 1

Bestemmelsen anfører kommunernes pligt til at indsende oplysninger om modtagere af førtidspension i kommunen til Naalakkersuisut. Det præciseres, at pligten kun vedrører statistiske oplysninger, det vil sige ikke-personhenførbare data, samt at oplysningerne skal meddeles både kvartalsvis og årligt, samt inden for en bestemt frist, nemlig 1 måned efter kvartalets eller årets udgang.

Til stk. 2

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indberetningens indhold og form og kan blandt andet foreskrive en elektronisk indberetningsform, herunder via Internet. Kommunerne har ikke pligt til at meddele oplysninger i videre omfang, end hvad der fremgår af sådanne gyldigt fastsatte regler.

Naalakkersuisut har en betydelig skønsmargen ved fastsættelsen af, hvilke oplysninger der kan kræves indberettet, så længe oplysningerne er af ren statistik art og har sammenhæng med Naalakkersuisuts generelle pligt til at holde sig orienteret om forholdene på førtidspensionsområdet.

Relevante oplysninger kan for eksempel angå beløbsstørrelser, udbetalingstidspunkter, udbetalingers opdeling i pensionsbeløb og tillæg, modtagernes antal og så videre.

Oplysninger kan kræves opdelt nærmere, for eksempel efter modtagernes fordeling efter alder, køn, uddannelse, samlet indkomst, tidspunkt for tilkendelse af førtidspension og så videre. Det er dog forudsat, at meddelelsespligten kun angår oplysninger, som kommunerne i forvejen er i besiddelse af eller har forholdsvis nem adgang til, jf. den ret korte indberetningsfrist på en måned.

Til § 42

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at Inatsisartutlov om førtidspension træder i kraft den 1. januar 2016.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at samtidig med ikrafttrædelsen af inatsisartutloven ophæves Landstingsforordning nr. 4 af 7. maj 2007 om førtidspension. Med lovens ophævelse bortfalder også hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 13 af 27. juni 2007 om førtidspension, der er udstedt med hjemmel i den hidtidige forordning. Dette regelsæt vil i fornødent omfang blive erstattet af nyere regler.

Til § 43

Bestemmelsen er ny og anfører overgangsbestemmelserne ved revurdering af arbejdsevnen og udbetaling af førtidspension, ligesom der i bestemmelsen anføres de satser, som vil være gældende i overgangsperioden og indtil revurdering af gennemført.

Til stk. 1

Bestemmelsen præciserer, at personer, der er under 60 år og tilkendt førtidspension ved lovens ikrafttrædelse, skal have revurderet deres arbejdsevne.

Derudover følger det af bestemmelsen, at personer over 60 år kan vælge at få revurderet arbejdsevnen. Det er dermed frivilligt for folk over 60 år, om en revurdering af arbejdsevnen ønskes.

Muligheden for revurdering af arbejdsevne for folk over 60 år indføres på baggrund af ønsket om at de personer, som ønsker at være erhvervsaktive, skal have mulighed for at udnytte deres arbejdsevne fuldt ud, og have et økonomisk incitament hertil.

Bestemmelsen anfører, at tilkendt førtidspension forud for lovens ikrafttrædelse skal revurderes inden der er gået 5 år fra lovens ikrafttrædelse i henhold til lovens bestemmelser. Kommunalbestyrelserne er således forpligtet til at påbegynde revurdering af tilkendt førtidspension hurtigst muligt, således tilkendt førtidspension snarest revurderes.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, at såfremt der ikke er sket revurdering af tilkendt førtidspension ved lovens ikrafttræden, inden der er gået 5 år fra lovens ikrafttræden, vil de resterende førtidspensionister, der endnu ikke er blevet revurderet, overgå til højeste førtidspension.

Til stk. 3

For personer over 60 år, eller personer omfattet af § 9, stk. 2, er der ikke lovpligtig revurdering af arbejdsevne. Det vil være frivilligt for personer over 60 år, om en revurdering af arbejdsevnen ønskes foretaget.

Såfremt førtidspensionisten vælger ikke at få foretaget en revurdering af arbejdsevnen, vil førtidspensionisten få højeste førtidspension efter lovens § 17 udbetalt, hvor der ikke vil blive foretaget revurdering ved en arbejdsindtægt på kr. 80.000. Aftrapningssatsen efter denne lov vil finde anvendelse på bi-indkomst, og eventuel ægtefælles indkomst, efter lovens ikrafttræden.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastsætter det beløb, der udbetales til henholdsvis for enlige førtidspensionister, for par, hvor den ene modtager førtidspension, mens den anden ikke modtager nogen form for offentlig pension, for par, hvor begge er berettiget til førtidspension, og for par, hvor den ene modtager førtidspension, og den anden alderspension

Bestemmelsen finder anvendelse på personer, der ikke er fyldt 60 år ved lovens ikrafttræden, og finder anvendelse ind til arbejdsevnen er revurderet. Når arbejdsevnen er revurderet, vil beløbssatserne efter kapitel 6 finde anvendelse.

Til stk. 5

Bestemmelsen fastslår, at førtidspensionen reguleres på baggrund af reguleringsprisindekset. Det følger af bestemmelsen, at førtidspensionsbeløbet reguleres med den indenfor de seneste 12 måneder opgjorte ændring i reguleringsprisindekset af 1. juli. Reguleringen foretages en gang årligt gældende fra den førstkommende 1. januar.

Til stk. 6

Bestemmelsen er ny og fastsætter, at Naalakkersuisut offentliggør de regulerede satser hvert år 1. januar. Dette vil ske på Selvstyrets hjemmeside for gældende sociallovgivning.

Til stk. 7

Der sker fradrag i førtidspensionen på grund af anden skattepligtig indtægt end førtidspension. Der vil ske fradrag, uanset om indtægten kommer fra arbejde, arbejdsmarkeds- eller tjenestemandspension.

Til stk. 8

Bestemmelsen fastsætter, at førtidspension nedsættes ved stigende skattepligtig indtægt, indtil den vil bortfalde. Indtægtsgrænserne er fastsat til 180.000 kroner årligt for en enlig førtidspensionist, 270.000 kroner årligt for par, hvor begge modtager førtidspension, 270.000 kroner årligt for par, hvor den ene modtager førtidspension og den anden ikke modtager nogen form for offentlig pension og 300.000 kroner årligt for par, hvor den ene modtager førtidspension, og den anden modtager alderspension.

Til stk. 9

Bestemmelsen bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte hvilken graduering, der skal være.

Til stk. 10

Bestemmelsen anfører, at de satser og beløbsgrænser, der er fastsat i stk. 4-8, vil bortfalde, når revurdering af førtidspension, der var tilkendt ved lovens ikrafttræden, er gennemført, eller når der er forløbet 5 år fra lovens ikrafttræden.

Til § 44

Bestemmelsen angiver overgangsbestemmelsen, hvor der vil være delte udgifter til førtidspension og børnetillæg efter § 27. Derimod vil udgifter til personlige tillæg efter § 29, skulle afholdes af kommunerne.